

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 635 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 12 ΜΑΡΤΗ 2011

1 ΕΥΡΩ

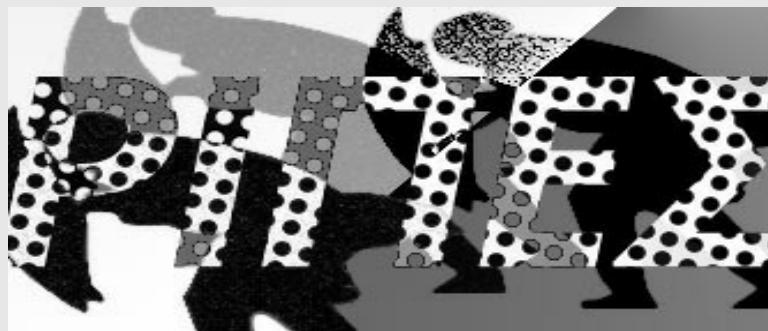
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ

Οι κυβερνητικοί απατεώνες αθετούν
τη συμφωνία με τους απεργούς πείνας

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

12/3: Βενέζουελα: Ημέρα σημαίας 12/3/1943: Απελευθέρωση Καρδίτσας από τον ΕΛΑΣ 12/3/1947: Ανακήρυξη Λαϊκής Δημοκρατίας Ρουμανίας 12/3/1947: Ανακοίνωση Δόγματος Τρούμαν 12/3/1972: Παραπέμπονται 15 μέλη του ΠΑΚ που σχεδίαζαν σαμποτάζ κατά εργοστασίων και του δου στόλου 12/3/1979: Εμπρησμός δύο λεωφορείων (ΕΛΑ) 12/3/1982: Βόμβα στη Μητρόπολη Αθηνών 12/3/1998: Βόμβες σε αντιπροσωπείες αυτοκινήτων (17N) 13/3: Πρωτοχρονιά Κούρδων 13/3/1881: Εκτέλεση τούρκου Αλέξανδρου Β' («Ναρόνταναγια Βόλια») 13/3/1957: Εκτέλεση Ευαγόρα Παληκαρίδη (ΕΟΚΑ) 13/3/1958: Απόλυτη 133 κομμουνιστών από τη Αγία Ευστράτιο 13/3/1971: Βόμβα στα γραφεία εφημερίδας «Εστία» 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα PKK 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17N) 13/3/1996: Αποφυλάκιση των χουντικών ζητά στη Βουλή ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης 13/3/1999: Ο αστυφύλακας Αθανάσιος Καναβάς σκοτώνει τον Αλβανό Αρμέτον Βεζί (Κοζάνη) 13/3/2004: Θάνατος 36χρονου Πολωνού Γιαντέους Κότσεβι στο ΑΤ Βύρωνα τριν απελθεί 14/3: Ημέρα μπριζόλας, πεολειχίας 14/4/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ 14/3/1945: Χίτες χτυπούν αγρότες στη Βέροια (εφτά νεκροί) 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και ΑντιΕΦΕΕ σε Πειραιά-Θεσσαλονίκη 14/3/1987: Η «Μοχητική Κομμουνιστική Ένοση» (Ιταλία) εκτελεί τον γενικό διευθυντή διαστημικών ερευνών και εξοπλισμών Λίτσο Τζοτζέρι 14/3/1992: Αναστολή έκδοσης «Πράβντω» 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση Επαναστατικού Αγώνα σε υποκατάστημα «Citibank» 15/3: Ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα καταναλωτή 15/3/1971: Καταδίκη τριών μελών Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού 15/3/1985: Θάνατος Χρήστου Τσουτσουβή 15/3/1995: Δύο ρουκέτες κατά «Megα» (17N) 15/3/2006: Θάνατος Γεώργιου Ράλλη 16/3/1968: Σφαγή 567 όμαχων Βιετναμέζων από Αμερικανούς στο Μάι Λάι 16/3/1973: Κατάληψη πανεπιστημιακής λέσχης Πάτρας από πεντακόσιους φοιτητές, εισβολή αστυνομίας, συλλήψεις 16/3/1978: Απαγωγή Αλντο Μόρο από Ερυθρές Ταξιαρχίες 16/3/1979: Τραυματισμός και σύλληψη επικριτικού ακροδεξιού βομβιστή Πρωτοπαπά 1994: Βόμβες στο κτίριο Ελληνικού Κέντρου Ευρωπαϊκών Μελετών και στο Γαλλικό Ινστιτούτο (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 17/3: Ιρλανδία: Εθνική γιορτή 17/3/1979: Τραυματισμός και σύλληψη επικριτικού ακροδεξιού βομβιστή Παναγόπουλου 17/3/1981: Πορεία κατά των βάσεων, μήκους εφτά χιλιομέτρων (Θεσσαλονίκη) 17/3/1992: Βόμβες κατέστρεψαν αυτοκίνητο διευθυντή γραφείων ΕΟΚ και άλλο του Διπλωματικού Σώματος. Τρίτη, σε υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 18/3: Ημέρα κατά κοτοχής Ιράκ, Αίτη: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1871: Ανακήρυξη Παρισινής Κομμούνας 18/3/1962: Κήρυξη «ανένδοτου αγώνα» (Γεώργιος Παπανδρέου στο Ηράκλειο) 18/3/1986: Δύο βόμβες στην Ελληνοαμερικανική Ένωση (ΕΛΑ) 18/3/1999: Αστυνομικοί δολοφονούν τον 20χρονο Αλβανό Λάντι Πέπτα (Καστοριά).

●●● Γιατί ο Ραγκούσης δεν ήθελε κάμερες και φωτογραφίες στη συνάντηση με τους απεργούς πείνας στα γραφεία της ΓΣΕΕ; ●●● Ελα μου ντε! ●●● Δεν ήθελε φωτογραφία του με τους «μελαχρονούς», για να μη «δολώσει» το... τευτονικό προφίλ του ●●● Ο, τι και να κάνεις, αγόρι μου, μπιφτεκάς της Πάρου δα εξακολουθήσεις να είσαι ●●● Πρέπει να φας πολλά ψωμά ακόμα για να γίνεις άξιος λόγου αστός πολιτικός ●●● Και ειδικά εσύ μάλλον δεν θα προλάβεις ●●● Φανταστείτε να είχε ρίξει και πραγματικό χιόνι τι είχε να γίνει ●●● Στους τρεις πόντους παρέλυσε το σύμπαν ●●● Ο Ρέππας, όμως, άρχοντας, έστειλε μηνυτήρια αναφορά στον εισαγγελέα ●●● Αυτός απλώς... προϊσταται ●●● Σε κανονικό Δελαπατρίδη εξελίσσεται ο Πάγκαλος ●●● Τον πάιρουν στο ψιλό ακόμη και οι φίλοι του ●●● «Για όλα φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ», ήταν ο τίτλος που έβαλε το «Βήμα» σε συνέντευξη του ●●● Ρόμπα ξεκούμπωτη τον έκανε ●●● Και ο Γαβράς τα μαζεύει τώρα, παρά τη στήριξη

που πρόσφερε στον καλεσμένο του στο Παρίσιο ●●● «Οι νέοι δεν έχουν πάντα άδικο», δηλώνει και αφήνει τον Πάγκαλο μόνο και έκδετο ●●● Τι κάζω κι αυτό που έπαθε η θρησκανή «διπλωματική αποστολή» στη Λιβύη ●●● Τους συνέλαβαν ένοπλοι αγρότες (αντικανταφικοί) και τους κατέσχεσαν διαβατήρια, όπλα, ασυρμάτους κ.λπ. ●●● Κότες οι καταδρομείς και οι πράκτορες, παραδόθηκαν στους αγρότες και γελάει μαζί τους η υφήλιος ●●● Κατήγγειλαν τους προηγούμενους για προδοσία, κέρδισαν τις εκλογές και τώρα εφαρμόζουν το Μνημόνιο που είχαν

υπογράψει οι προηγούμενοι ●●● Ο λόγος για τη νέα κυβέρνηση συνασπισμού της Ιρλανδίας, που λίγες μέρες μετά τη νίκη της κατηγορείται από τους ψηφοφόρους για προδοσία ●●● Δίδαγμα: αυτά έχει η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία ●●● Δίδαγμα δεύτερο: αυτά δα παδαίνει το προλεταριάτο όσο δεν οργανώνεται πολιτικά ●●● Σε (και γαρώ) παρατηρητήριο ανεργίας έχει εξελιχθεί η ΓΣΕΕ ●●● Με το που θγάζει η Ελλατα τα νέα στοιχεία για την ανεργία, στο καπάκι θγάζει δελτίο Τύπου η ΓΣΕΕ, με τίτλο «Δραματική αύξηση της ανεργίας! ●●●

◆ Εχουμε διαβάσει πολλά τις τελευταίες μέρες για την απεργία πείνας των 300 μεταναστών. Ψεύδη, συκοφαντίες, απίθανες κατασκευές. Ομως, τα παπαγαλάκια δεν μπορούν ούτε μεταξύ τους να συνεννοηθούν. Να γράφουν τα ίδια πράγματα, βρε αδερφέ. Άλλος γράφει ότι οι απεργοί πείνας τρώνε και άλλος ότι τους απαγορεύουν οι αλληλέγγυοι να φάνε. Ολους, όμως, τους ξεπέρασε ο Γιώργος Παπαχρήστου, που έγραψε στα «Νέα» το πιο απίθανο. Οπι «το κίνημα φυλλορρόησε, καθώς όποιος πήγαινε στο νοσοκομείο κάτω από – και παρά – την αυτηρή επιπήρηση των "αλληλέγγυων" την έκανε σε πρότη ευκαιρία!» Γιατί βασανίζονται και ανησυχούν τότε; Αφού την κάνουν οι απεργοί πείνας, δεν έχουν κανένα λόγο να ανησυχούν αυτοί...

◆ Και για να μην αδικούμε άλλους και μιας κάνουν παράπονα, πρέπει να παραδεχτούμε ότι τον Παπαχρήστου συναγωνίστηκε επάξια η Κ. Ακριβοπούλου στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ, η οποία

δήλωσε ότι δύο υπουργοί πήγαν στο κτίριο «Υπατία» και ζήτησαν να συναντηθούν με τους απεργούς πείνας, αλλά τους απαγόρευσαν την είσοδο οι αλληλέγγυοι! Φαντάζεστε το θέμα; Δυο υπουργοί να παρακαλούν να τους αφήσουν να μπουν μέσα στο κτίριο; Και οι ρημάδες οι κάμερες, που είναι εκεί κάθε μέρα, γιατί δεν κατέγραψαν το γεγονός; Οι υπουργοί γιατί δεν το κατήγγειλαν;

◆ Και τραμπουόκι οι ελεγκτές του ιδιωτικού (και παχυλά επιδοτούμενου από το κράτος) ΟΑΣΘ. Επιασαν με το ζόρι μια κοπέλα και οι γονείς της αρνήθηκαν. Μόνο οι πάρουν μερικά καλά μαθήματα θα κόψουν τους τραμπουόκι μέχρι να τα τοπιολιστών. Αμα πάνε μερικές φορές κατηγορούμενοι, θα μαζευτούν. Άλλως, κάθε υπάλληλος θα παριστάνει το μπάτσο και θα ασκεί καθήκοντα μπάτσου.

◆ Αφού έριξαν το κόστος διαβίωσης μιας τετραμελούς

φορείο μέχρι να φτάσουν οι μπάτσοι. Η κοπέλα ζήτησε από τους μπάτσους να πάνε και τους ελεγκτές στο τμήμα για παράνομη κατακράτηση, οι μπάτσοι προσπάθησαν να κλείσουν το θέμα μασναινετικά, αλλά προς τιμήν τους η κοπέλα και οι γονείς της αρνήθηκαν. Μόνο οι πάρουν μερικά καλά μαθήματα θα κόψουν τους τραμπουόκι μέχρι να τα τοπιολιστών. Αμα πάνε μερικές φορές κατηγορούμενοι, θα μαζευτούν. Άλλως, κάθε υπάλληλος θα παριστάνει το μπάτσο και θα ασκεί καθήκοντα μπάτσου.

◆ Αφού έριξαν το κόστος διαβίωσης μιας τετραμελούς

βά βεβαίως, βεβαίως. Στο τέλος αναφέρνησαν με περηφάνεια: «Στην αγορά υπάρχει επάρκεια αγαθών! Μα καλά, δεν καταλαβαίνουν ότι με τέτοιες ανακοινώσεις εξαγρίωνται τον κόσμο; Πού να το καταλαβούν; Ετσι που είναι κλεισμένοι στα γραφεία τους, φοβούμενοι να πάνε εκεί που έχει κόσμο, έχουν χάσει την επαφή και με τη σοβαρότητα (αυτή η επαφή ήταν ανέκαθεν... προβληματική) και με την πραγματικότητα.

◆ Κι ο Κουσελάς το βιολί του, με δυο ραδιοτηλεοπτικές συνεντεύξεις την ημέρα (στα πρωινάδικα κατά κανόνα), στις οποίες δεν λέει τίποτα. Γιατί δεν είναι και σε θέση να κάνει ζύμωση πάνω στην κυβερνητική οικονομική πολιτική.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν μπορούμε να δεχθούμε κανέναν εκβιασμό. Υπάρχει ένας σκληρός πυρήνας καθοδηγητών, που θελουν νεκρό. Υπάρχει πολιτικός χειρισμός. Στέλνουν πίσω από τα νοσοκομεία τους ετοιμοθάνατους για να μην χάσουν το πτώμα.

Θεόδωρος Πάγκαλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

χνουν για νεκρό εμποδίζοντας (όπως καταγγέλθηκε) την αιτρική φροντίδα τους.

I. Πρετεντέρης

Το ραντεβού καθυστέρησε 39 μέρες... Την ύστατη ώρα και στον από

Καπνός παραλλαγής, για να κρύψει τα νέα δεσμά

Με δραματικούς τόνους μπροσταθεί να κρύψει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την όνειρ όρων παράδοσή της στις ορέξεις του γερμανογαλλικού άξονα. Μια παράδοση που αποτελεί εντολή της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας και του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου και θα έχει ως αποτέλεσμα το αλυσόδεμα του ελληνικού λαού με νέα δεσμά, για πολλά χρόνια.

Ο, τι γίνεται τις τελευταίες μέρες είναι σκέτη προπαγάνδα. Οι κυβερνητικές αποφάσεις έχουν παρθεί και έχουν ανακοινωθεί ήδη στη Μέρκελ, κατά την πρόσφατη επίσκεψη των Παπανδρέου-Παππακωνσταντίνου στο Βερολίνο. Καθώς πλησιάζουμε στις δυο συνόδους κορυφής, της ευρωζώνης και της ΕΕ, υπάρχει ανάγκη να δημιουργηθεί η ψευδαισθηση μιας «ελληνικής αντίστασης», με... πρωτοκαπετάνιο τον Παπανδρέου και καπεταναίους τους αρχηγούς των άλλων αστικών κομμάτων. Το σκηνικό στήθηκε από τους Γκέμπελες του Μαξίμου και το έργο άρχισε να γυρίζεται με τη συνδρομή όλου του κοινοβουλευτικού θιάσου. Αυτή τη φορά και η Παπαρήγα και ο Τσίπρας δέχτηκαν ν' αποτελέσουν μέρος του ντεκόρ, ενώ ο Σαμαράς πήρε και ρόλο.

Το νέο σενάριο του πρωτοκαπετάνιου Γιωργάκη παίχτηκε στο υπουργικό συμβούλιο, στο οποίο ανακοίνωσε ότι «δεν θα αποδεχτεί καμιά λύση, αν δεν υπάρξει συνολική λύση». Είναι το γνωστό «ανάβω φλας αριστερά και στρίβω δεξιά». Έχοντας αποδεχτεί τα πάντα, δημιουργεί ένα σκηνικό εθνικού κινδύνου, δίνει στον εαυτό του τον πρώτο ρόλο κι όταν φέρει τα νέα μαντάτα θα τι επενδύσει με το σελοφόν μιας «μεγάλης εθνικής μάχης που δόθηκε με επιτυχία».

Μήτως το ίδιο δεν έγινε με το Μνημόνιο; Δεν διέψευδαν μέχρι και την παραμονή της υπογραφής του ότι θα προσφύγουν στο μηχανισμό που είχε δημιουργηθεί ad hoc για την Ελλάδα (σε εκείνη τη φάση), διότι δήθεν δεν τον χρειάζονταν, και μετά ο Παπανδρέου πήγε στο Καστελόριζο, ανακοίνωσε την προσφυγή και ταυτόχρονα εξαπέλυσαν μια εικωφαντική προπαγανδιστική εκστρατεία ότι έσωσαν τη χώρα από την καταστροφή; Δεν ήταν ο ίδιος ο Παπανδρέου που τον περιορισμένο Σεπτέμβρη έλεγε από το βήμα της ΔΕΘ, ότι το Μνημόνιο τελειώνει το 2013, ότι η χώρα εκτιλήρωνε κανονικά τις υποχρεώσεις της έναντι των δανειστών της και δεν υπάρχει κανένας λόγος νέων δανείων, νέου Μνημόνιου ή κάτι ανάλογου; Δεν τον είχαν πιστέψει κάτι παντελώς άσχετοι, σαν τον χρυσοχοΐδη, που δήλωνε πως όποιος μιλάει για επιμήκυνση της αποπληρωμής του χρέους διαπράττει εθνική προδοσία; Πόσοι μήνες πέρασαν από τότε; Μόλις έξι και σήμερο ζητούν και επιμήκυνση της αποπληρωμής και μείωση επιτοκίων και έδοση ευρωμολόγου (αυτό για ξεκάρφωμα) και επαναγορά ελληνικών ομολόγων, δηλαδή νέα δάνεια για να

αποπληρωθούν τα παλιά.

Για να μη λέμε καλαπούρια, ο Παπανδρέου δεν έχει καμιά δυνατότητα να διαπραγματεύει κάτι στις Βρυξέλλες. Ούτε να εντοχθεί σε κάποιον άξονα, αν αυτός δημιουργηθεί (γιατί μέχρι στηγάμης ο μοναδικός άξονας είναι ο γερμανογαλλικός). Γι' αυτό και προσέτρεξε ως ικέτης στην «αυλή» πρώτα της Μέρκελ και μετά του Σαρκοζί, προσφέροντας «γην και ύδωρ», προκειμένου να του δώσουν την επιμήκυνση και επιτόκια ίσα μ' αυτά της Ιρλανδίας. Αυτά του τα έχουν υποσχεθεί, όμως κανείς στο Βερολίνο και το Παρίσι δεν αιχολεύεται αυτή την περίοδο με τις αιτίσεις της Αθήνας. Εχουν να λύσουν σιφαρστέρα ζητήματα, που σχετίζονται με το μεγάλο παζάρι ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρωενωσης. Αν αυτό το παζάρι, για το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας και τη λεγόμενη «νέα ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση» καταλήξει σε κάποιο αποτέλεσμα, στις δυο συνόδους κορυφής της 11ης (είχαμε πάει στο τυπογραφείο όταν ξεκινούσε) και της 25ης Μαρτίου, τότε θ' αιχοληθούν και με τα αιτήματα του Παπανδρέου.

Οταν ο Παπανδρέου λέει ότι δεν θα φηφίσει παρά μόνο συνολική λύση, δεν προσπαθεί να εκβιάσει τη Γερμανία και τη Γαλλία, αφού είναι δεδομένο ότι έχει εκφράσει δημόσια τη συμφωνία του και στο Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας και στη «νέα οικονομική διακυβέρνηση». Απλά, προσπαθεί να βάλει και τα αιτήματα της κυβέρνησής του μέσα στο συνολικό πακέτο. Δηλαδή, την επιμήκυνση της αποπληρωμής του δανείου των 110 δισ. από την τρόικα, με μείωση των επιτοκίων δανεισμού και τη δυνατότητα επαναγοράς μέρους του συνολικού χρέους της χώρας με δόνειο από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης.

Θα είναι ικανοποιημένος ακόμα και με μια δημόσια δήλωση του Βαν Ρούμπα (από τη Μέρκελ δεν τολμά να ζητήσει κάτι τέτοιο, ειδικά μετά την ανακοίνωση των τεσσάρων μεγαλύτερων συνδικάτων καπιτολιστών της Γερμανίας - βλέπε σελίδα 16), που θα παραπέμπει στο άμεσο μέλλον την εξέταση των ελληνικών αιτημάτων. Με μια τέτοια δήλωση θα μπορέσει να δημιουργήσει στο εσωτερικό, γιατί αυτό είναι ο μοναδικός του στόχος. Γ' αυτό, άλλωστε, σήκωσε όλον αυτόν τον εθνικό κουρνιαχτό και γι' αυτό επεδίωξε να καταστήσει συνένοχους και τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς. Παπαρή-

γα και Τσίπρας, μολονότι του έκαναν τη χάρη να πάνε στη συνάντηση (ο οπορτουνισμός είναι στοιχείο του πολιτικού τους DNA), δεν πρόσφεραν συνάντηση. Σαμαράς και Καρατζαφέρης πρόσφεραν συνάντηση «υπτό όρους», ο Κουβέλης άνευ όρων και η Μπακογιάννη με κριτική από σκληρές νεοφιλελύθερες θέσεις. Παρά τις προσπάθειες που κατέβαλε η κυβερνητική προπαγάνδα, δεν κατάφερε

να φτιάξει κλίμα «κρίσιμων εθνικών στιγμών». Μπορεί να μπήκαν τίτλοι στις εφημερίδες, να σηκώθηκαν οι τόνοι στα δελτία ειδήσεων, όμως αυτό κράτησε μόλις μια μέρα και ο ελληνικός λαός το παρακολούθησε με απόλυτη απάθεια. Γιατί, ανεξάρτητα από το πώς εκδηλώνει την οργή του, είναι οργισμένος και έχει μάθει πια, κάθε φορά που γίνεται λόγος για νέες ρυθμίσεις μέσω του «μηχανισμού στήριξης», να περιμένει νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Ο Παπανδρέου, πάντως, κράτησε και την πισινή του, δηλώνοντας στο υπουργικό συμβούλιο πως «η μάχη μέχρι την 25η Μαρτίου είναι κρίσιμη, αλλά όχι το τέλος του κόσμου», καθώς «ον δεν υπάρχουν θετικές αποφάσεις, εμείς, σε κάθε περίπτωση, πρέπει να συνεχίσουμε το πρόγραμμά μας, αλλά να ρίξουμε όλο και μεγαλύτερο βάρος στις δικές μας δυνάμεις», ενώ «από την άλλη μεριά, και καλά να τάξει αυτή η μάχη, δεν σημαίνει ότι επειδή δημιουργήθηκε ένα καλύτερο κλίμα εμείς δεν θα πρέπει να κάνουμε τις μεγάλες αλλαγές ή να εφαρμόσουμε τις αλλαγές τις οποίες έχουμε αποφασίσει».

Αυτό, σε ελεύθερη μετάφραση, σημαίνει πως μονά-ζυγά ο ελληνικός λαός θα είναι χαμένος. Αυτά που έρχονται θα είναι χειρότερα απ' αυτά που ζούμε. Ηδη, στην τελευταία επικαιρόποιηση του Μνημόνιου μπορούμε να δούμε μερικά απ' αυτά που θα έρθουν στο άμεσο μέλλον, όπως για παράδειγμα η κατάργηση και των τελευταίων φοροαπαλλαγών, προκειμένου να μαζευτούν χρήματα στα δημόσια ταμεία. Ομως -το ξανατονίζουμε- αυτά όλα θα μοιάζουν με χάδια μπροστά σ' αυτά που θα φέρουν οι νέες συμφωνίες, που θα συνοδεύονται με νέα δάνεια.

Η κυβέρνηση παραδέχεται ανοιχτά πια ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν. Παραδέχεται αυτό που ήταν ορατό διάγυμνού οφθαλμού από την πρώτη στιγμή, ακόμα και από τα «μαϊμουδισμένα» νούμερα του πρώτου Μνημόνιου. Εδώ και δέκα μήνες, όμως, παραμυθιάζουν τον ελληνικό λαό ότι όλα πάνε καλά, επιδιώκοντας να τη βγάλουν καθαρή. Με το που πέρασε αυτό το κρίσιμο δεκάμηνο και οι αντιστάσεις δεν έφτασαν σε σημείο κρίσιμο για την κυβέρνηση και το σύστημα, άρχισαν να δεξφουρνίζουν τα επόμενα. Είτε με ελεγχόμενη χρεοκοπία είτε χωρίς αυτή, το βέβαιο είναι ότι ο ελληνικός λαός θα αλυσοδεθεί για πολλά χρόνια στο ζυγό του χρηματιστικού κεφάλαιου.

■ Σαμαράς αποκαλυπτόμενος

Η πραγματική θέση του Σαμαρά απέναντι στο Μνημόνιο έχει διατυπωθεί από την αρχή: κάποιος πρέπει να κάνει αντιπολίτευση στην κυβέρνηση, αλλιώς η μόνη αντιπολίτευση θα είναι το «πεζοδρόμιο». Βαθμιαία, προσαρμόζει την «αντιμημονιακή» ρητορική του, σε τρόπο που να αποκλείει κάθε υπόσχεση για αυξήσεις μισθών και συντάξεων, αλλά να εστιάζει στην «αναπτυξιακή διάσταση». Δηλαδή, σε ό,τι συμφέρει την ελληνική κεφαλαιοκρατία. Γιατί η «αναπτυξιακή διάσταση» έχει ως ακρογωνιαίο λίθο την «ανταγωνιστική διάσταση», η οποία προϋποθέτει την «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης.

Η τελευταία προσφαμογή της «αντιμημονιακής» ρητορικής του Σαμαρά έχει τον τίτλο «αλλαγή των όρων του Μνημονίου». Ποιες είναι οι αλλαγές που ο Σαμαράς θέλει να επιφέρει στο Μνημόνιο; Είναι μήπως η αύξηση των μισθών και των συντάξεων, η αύξηση των κοινωνικών δαπανών, η αύξηση του επιδόματος ανεργίας, η μείωση των οριών ηλικίας για συνταξιδότηση; Οταν ρωτήθηκε από το «Βήμα», έφερε ένα παράδειγμα: «Πολύ ενδεικτικά θα μπορούσα να σας πω για τη μείωση των φορολογικών συντελεστών, ώστε να επωφεληθεί η ελληνική ανταγωνιστι

■ Ράφα

Συνεχίζεται ο αποκλεισμός της Γάζας

■ Παλαιστίνη

Κατασκευαστικός οργασμός στους εποικισμούς μετά το αμερικανικό βέτο

Οπαλαιστίνιος ερευνητής Αμπτούλ Χαντί Χαντάς κάθητης και υπολόγισε πόσο αυξήθηκε η οικοδομική δραστηριότητα στους εβραϊκούς εποικισμούς στις παλαιστινιακές περιοχές της Δυτικής Οχθης. Και τι βρήκε; Οτι αυξήθηκε κατά 60% μετά το αμερικανικό βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, προκειμένου να μην εκδοθεί καταδικαστική απόφαση για το Ισραήλ στο ζήτημα των εποικισμών! Το βέτο, που για πρώτη φορά από τότε που ανήλθε στην εξουσία χρησιμοποιήσε στα μέσα του περασμένου μήνα η κυβέρνηση Ομπάμα, ενθάρρυνε τους Σιωνιστές να εντείνουν τους εποικισμούς, η οικοδομική δραστηριότητα στους οποίους, σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία του Ισραήλ, έχει τετραπλασιαστεί από τότε που σταμάτησε το «πάγωμα» των εποικισμών πριν από πέντε μήνες!

Κατά τα άλλα, η «διεθνής κοινότητα» κάνει... τα πάντα για να σταματήσει το Ισραήλ να παραβιάζει τόσο κατάφορα ακόμα και τα ψηφίσματα του ίδιου του ΟΗΕ που έχει βγάλει παράνομους τους εβραϊκούς εποικισμούς στα κατεχόμενα! Τι άλλο λοιπόν, εκτός από την παλαιστινιακή αντίσταση απομένει για να υπερασπιστεί τα δίκαια του λαού της Παλαιστίνης;

■ ΗΠΑ

Οι δημόσιοι υπάλληλοι στο στόχαστρο

Μετά το Γουϊσκόνσιν, όπου ο ρεπουμπλικάνος κυβερνήτης Σκοτ Γουόκερ αποφάσισε να καρατομήσει τα δικαιώματα των δημόσιων υπαλλήλων, ήρθε η σειρά του Αϊντάχο, όπου η τοπική βουλή ψήφισε νομοσχέδιο με το οποίο περικόπτονται σειρά δικαιωμάτων των 12.000 δασκάλων, οι οποίοι ξεκίνησαν διαδηλώσεις την περασμένη Τετάρτη.

Με το νομοσχέδιο αυτό μειώνεται ο χρόνος σύμβασης των δασκάλων στον ένα χρόνο και αποσυνδέονται οι απολύσεις από την αρχαιότητα. Η εμφάνιση υψηλών ελειμμάτων σε πολλές αμερικανικές Πολιτείες έχει αποτελέσει το έναυσμα για την επίθεση στα δικαιώματα των δημόσιων υπαλλήλων και στις ΗΠΑ. Κι αυτό ανεξάρτητα από το γεγονός ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν πληρώνονται και τόσο... πλουσιόταρόχα, όπως αποδεικνύει σχετική έκθεση του Ινστιτού του Οικονομικής Πολιτικής (Economic Policy Institute) που δημοσιεύτηκε τον περασμένο Φλεβάρη (<http://www.epi.org/publications/entry/6759/>).

Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, οι δημόσιοι υπάλληλοι στο Γουϊσκόνσιν είχαν κοντά στο 5% μικρότερους μισθούς (κατά μέσον όρο) από τους συναδέλφους τους (σε αντίστοιχες θέσεις) στον ιδιωτικό τομέα. Οι διαφορές ήταν μεγαλύτερες μεταξύ των πτυχιούχων υπαλλήλων, με τους υπαλλήλους που κατείχαν δίπλωμα μπάτσελορ να βγάζουν 20 χιλιάδες δολάρια το χρόνο λιγότερα από τους αντίστοιχους υπαλλήλους στον ιδιωτικό τομέα! Οι μόνοι που έβγαζαν κάτι παραπάνω στο δημόσιο ήταν οι υπάλληλοι χωρίς δίπλωμα γυμνασίου, οι οποίοι όμως αποτελούν το 1% του συνόλου των δημόσιων υπαλλήλων της Πολιτείας. Αυτό όμως δεν εμποδίζει τους κυβερνήτες να επιτίθενται στους δημόσιους υπαλλήλους (θεωρώντας τους συνυπεύθυνους για τα χρέη των Πολιτειών).

Σε μια περίοδο που η υποαπασχόληση και η ανεργία θερίζουν στις ΗΠΑ (σύμφωνα με το ίδιο Ινστιτούτο, οι άνεργοι και υποαπασχολούμενοι στις ΗΠΑ έφτασαν τα 24.8 εκατομμύρια, δηλαδή περίπου διπλάσιοι από τα 12.9 που ήταν το Φλεβάρη του 2007), η επίθεση στους δημόσιους υπαλλήλους ταιριάζει... γάντι. Η κρίση οδηγεί όχι μόνο στην καταστροφή μεσων παραγωγής και εμπορευμάτων, αλλά και της ίδιας της εργατικής δύναμης κι ας είναι η μοναδική παραγωγή πλούτου...

Ενα μήνα μετά την παραίτηση του Χόσνι Μουμπάρακ, οι περιορισμοί στο συνοριακό πέρασμα της Ράφα στα σύνορα Αιγύπτου - Γάζας για τους Παλαιστίνιους που θέλουν να περάσουν στην Αίγυπτο αντί να χαλαρώσουν έχουν γίνει αυστηρότεροι, διαφεύδοντας, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, τις ελπίδες των Παλαιστίνιων για άρση του αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας από τις οιγυπτιακές αρχές.

Σύμφωνα με το παλαιστινιακό πρακτορείο «Μά'an News» (6/3/11), όλο και περισσότεροι κάτοικοι της Γάζας που διαθέτουν ταξιδιωτικά έγγραφα, μεταξύ των οποίων φοιτητές που σπουδάζουν σε ξένα πανεπιστήμια, αισθενείς με ιατρικές εκθέσεις και άνθρωποι με βίζες για να περάσουν σε τρίτες χώρες, αφού περιμένουν απέλειωτες ώρες στο συνοριακό πέρασμα, πληροφορούνται τις δεν μπορούν να φύγουν από τη Γάζα.

Η μόνη εξήγηση που τους δίνεται είναι ότι δεν μπορούν να περάσουν στην Αίγυπτο «για λόγους ασφαλείας». Τα ονόματά τους είναι καταχωρημένα, χωρίς οι ίδιοι να το γνωρίζουν, σε «μαύρη λίστα», η οποία μεγαλώνει μέρα με τη μέρα. Μόνο σε μια μέρα την περασμένη βδομάδα προστέθηκαν 56 νέα ονόματα στη «μαύρη λίστα», σύμφωνα με τα στοιχεία της παλαιστινιακής αστυνομίας στο πέρασμα της Ράφα.

Ισραηλινές μίζες στους γιους του Μουμπάρακ

Ολόγος για την επίμαχη συμφωνία εξαγωγής φτηνού φυσικού αερίου από την Αίγυπτο στο Ισραήλ. Οι δύο γιοι του Χόσνι Μουμπάρακ πήραν από το Ισραήλ μεγάλη προμήθεια για να υποστηρίξουν την αμφιλεγόμενη αιγυπτιο-ισραηλινή συμφωνία, σύμφωνα με την ημερόσια εφημερίδα του Κουβέιτ «Al - Jarida» (6/3/11), που επικαλείται απόρρητα ντοκουμέντα του αιγυπτιακού υπουργείου Εσωτερικών, φωτοτυπία των οποίων παραθέτει.

Με βάση τα ντοκουμέντα αυτά, στις διαπραγματεύσεις

που έγιναν τον Ιανουάριο του 2005 συμμετείχαν ισραηλινοί αξιωματούχοι, ο πρώην αιγυπτιος υπουργός πετρελαίου Σάμεχ Φαχιμί και ο επιχειρηματίας Χουσεΐν Σάλεμ, φίλος της οικογένειας Μουμπάρακ.

Ο Γκαμάλ Μουμπάρακ αρχικά ζήτησε προμήθεια 10%, αλλά τελικά συμφώνησε στο μισό, ενώ ο μεγαλύτερος αδελφός του και ο εμπλεκόμενος επιχειρηματίας Σάλεμ πήραν από 2.5% ο καθένας επί της συμφωνίας, ύψους 2.5 δισ. δολαρίων, που υπογράφτηκε το Μάιο του 2005.

Η συμφωνία προβλέπει την εξαγωγή 1.7 δισ. κυβικών μέτρων φυσικού αερίου από την Αίγυπτο στο Ισραήλ κάθε χρόνο για 15 χρόνια. Οι εξαγωγές άρχισαν το Φεβρουάριο του 2008, μετά την ολοκλήρωση της κατασκευής του αγωγού, ο οποίος όμως ανατινόχτηκε στις 5 Φεβρουαρίου και δεν λειτουργεί μέχρι να επισκευαστεί.

Η Αίγυπτος καλύπτει το 40% των αναγκών του Ισραήλ σε φυσικό αέριο σε τιμή κατά 40% χαμηλότερη από την τιμή της παγκόσμιας αγοράς και ότι οι Αιγυπτίοι πληρώνουν το φυσικό αέριο ακριβότερα από τους Ισραηλινούς, γεγονός που μετά την εξέγερση του αιγυπτιακού λαού έχει θέσει επί τάπητος το ζήτημα της αναθεώρησης της επίμαχης συμφωνίας.

τέσσερις ισραηλινές εταιρίες υπέγραψαν νέες συμφωνίες εισαγωγής αιγυπτιακού φυσικού αερίου, ύψους 10 δισ. δολαρίων.

Σημειωτέον ότι το Ισραήλ πληρώνει το αιγυπτιακό φυσικό αέριο σε τιμή κατά 40% χαμηλότερη από την τιμή της παγκόσμιας αγοράς και ότι οι Αιγυπτίοι πληρώνουν το φυσικό αέριο ακριβότερα από τους Ισραηλινούς, γεγονός που μετά την εξέγερση του αιγυπτιακού λαού έχει θέσει επί τάπητος το ζήτημα της αναθεώρησης της επίμαχης συμφωνίας.

■ Αιγυπτος

Ζητούν τη διάλυση της κρατικής Ασφάλειας

Σε αλλαγές στη σύνθεση της μεταβατικής κυβέρνησης προχώρησε την περασμένη βδομάδα το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, που ουσιαστικά κυβερνά τη χώρα μετά την παραίτηση του Μουμπάρακ, στα πλαίσια της προσπάθειας να κατευνάσει τους διαδηλωτές, που απαιτούν την αποκαθήλωση του καθεστώτος που άφησε πίσω τον Μουμπάρακ.

Ετσι λοιπόν, την περασμένη Πέμπτη, 3 Μαρτίου, ανακοινώθηκε η αντικαταστασή του διορισμένου από το Μουμπάρακ πρωθυπουργού Αχμέντ Σαφίκ από τον Εσάμ Σαράφ. Τρεις μέρες αργότερα ανακοινώθηκε επίσης η αντικατάσταση δύο ακόμη υπουργών του Μουμπάρακ, του υπουργού Εξωτερικών, τη θέση του οποίου κατέλαβε ο Ναμπιλ Ελαράμπη, πρώην διπλωμάτης στον ΟΗΕ και πρώην διπλωμάτης στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης, και του υπουργού Εξωτερικών, που αντικαταστάθηκε από τον Μανσούρ Ελ - Εσάουι.

ραγωγής.

Ωστόσο, οι αλλαγές αυτές, που έγιναν κάτω από τη συνεχιζόμενη πίεση της λαϊκής εξέγερσης, δεν αρκούν. Γιατί το κίνημα που έριξε το Μουμπάρακ απαιτεί τη διάλυση του μηχανισμού της κρατικής Ασφάλειας, που θεωρείται ο βασικός μηχανισμός καταστολής του καθεστώτος, υπεύθυνος για το βασανισμό χιλιάδων και το θάνατο πολιτών που θεωρήθηκαν από τους διαδηλωτές, που αποτελούνται από την γραφείων της Ασφάλειας, καθώς και την έρευνα στην περιοχή

Στη δίνη του εμφύλιου η Λιβύη

Οσο περνάει ο καιρός άλλο τόσο απομακρύνεται η πιθανότητα ενός σχετικά γρήγορου τερματισμού του εμφυλίου πολέμου που έχει ξεπάσει στη Λιβύη. Οι δυνάμεις του Καντάφι, όντας πολύ καλύτερα εξοπλισμένες από τους αντικαθεστωτικούς, εξαπολύουν μία ευρείας κλίμακας αντεπίθεση, για να κερδίσουν το χαμένο έδαφος και να προκαλέσουν τριγμούς σε μια αντιπολίτευση που κάθε άλλο παρά ενιαία μπορεί να θεωρηθεί.

Σύμφωνα με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης (8/3/11), η αντιπολίτευση στον Καντάφι πασχίζει για να δημιουργήσει ένα ενιαίο μέτωπο. Ομως, οι αντιφατικές δηλώσεις μελών του «Εθνικού Συμβουλίου» που έχει δημιουργηθεί δείχνουν τα όρια ουτής της ενότητας. Οπως για παράδειγμα το τελεσύραφο προς τον Καντάφι να αποχωρήσει εντός 72 ωρών με αντάλλαγμα να μην υποστεί διώξεις. Το τελεσύραφο δημοσιοποίησε ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης, Μουσταφά Αμπντέλ Τζαλί, με δηλώσεις του στο Αλ Τζαζίρα, αλλά αναφέθηκε μια μέρα μετά από τον υποτίθεται κατώτερό του και εκπρόσωπο Τύπου των αντικαθεστωτικών Αμπντέλ-Χαφίντ Γκόγκα, που δήλωσε ότι δε μπορούμε να μιλάμε για κάτι που δεν έχει προταθεί.

Διαιρεμένη εμφανίζεται η αντιπολίτευση και στο ζήτημα της ξενινής επέμβασης. Οπως επισημαίνουν στο παραπάνω άρθρο τους οι Τάιμς της Νέας Υόρκης, «το συμβούλιο εκλιπαρούσε για μια ζώνη απαγόρευσης πτήσεων, που ακόμα εξετάζεται στη Δύση, αλλά οι ηγέτες των ανταρτών στη Ντάρνα προειδοποιήσαν ότι θα αντιταχθούν σε οποιαδήποτε ξένη επέμβαση με τα όπλα». Ενώ την ίδια στιγμή που οι επικεφαλής των αντικαθεστωτικών πυκνώνουν τις επαφές τους με ευρωπαίους αξιωματούχους (έχουν στείλει ήδη δύο αντιπροσώπους τους σε Ευρωπαϊκές χώρες για να ζητήσουν υποστήριξη και μια ιταλική διπλωματική αντιπροσωπεία ήταν η πρώτη δυτική αντιπροσω-

πεία που επισκέφτηκε την περισσέντερη Τρίτη τη Βεγγάζη), η σύλληψη και απέλαση των δύο βρετανών πρακτόρων και έξι κομάντο από τους αντικαθεστωτικούς αντάρτες απετέλεσε τοπεινωτικό πλήγμα για τη βρετανική εξωτερική πολιτική.

Η σύλληψη αυτή έγινε, παρά το γεγονός ότι ο βρετανός υπουργός Εξωτερικών είχε ενημερώσει για την αποστολή του πρώην υπουργό Εσωτερικών, που τώρα εδρεύει στη Βεγγάζη, αποδεικνύοντας ότι μπορεί μεν οι επικεφαλής των αντικαθεστωτικών ομάδων να προέρχονται από την ΟΗΕ και όχι από την Ουάσιγ-

καθεστηκίας τάξης της χώρας και να είναι πρόθυμοι να συνεργαστούν με τους Δυτικούς, όμως οι δυνάμεις που πολεμούν τον Καντάφι δεν είναι απόλυτα ελεγχόμενες από κανέναν. Γ' αυτό και οι ιμπεριαλιστές εμφανίζονται ιδιαίτερα διστακτικοί να εξαπολύσουν μια –αεροπορική έσω– επίθεση ενάντια στον Καντάφι. Σε συνέπεια τύπου που έδωσε η Χλαρι Κλίντον την περισσέντερη Τρίτη (8/3), διαμήνυσε ότι οι οποιαδήποτε απόφαση για επιβολή «ζώνης απαγόρευσης πτήσεων» στη Λιβύη θα πρέπει να παρθεί από την ΟΗΕ και όχι από την Ουάσιγ-

■ Αφγανιστάν

Διαδηλώσεις για τις δολοφονίες αμάχων

Εκανονάδες άνθρωποι κατέβηκαν την περισσέντερη Κυριακή, 6 Μαρτίου, σε μαχητική διαδήλωση στο κέντρο της Καμπούλ για να καταγγείλουν τη δολοφονία 9 παιδιών, όλα κάτω των 12 χρόνων, από νοσοϊκή αεροπορική επίθεση την ώρα που μάζευαν καυσόξυλα σε δασική περιοχή της Βορειοανατολικής επαρχίας Κουνάρ.

Σύμφωνα με το Γαλ-

κτον.

Το πόσο πίσω βρίσκεται η αντιπολίτευση σε σχέση με τις δυνάμεις του Καντάφι ως προς τον διαθέσιμο οπλισμό επισημάνθηκε σε έκθεση που δημοσιεύεται την περασμένη Τρίτη το Διεθνές Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών με έδρα το Λονδίνο. Η έκθεση αναφέρει: «Εκτός από λίγες μηχανοκίνητες μονάδες στη Βεγγάζη και το Τομπρούκ και λίγα τεθωρακισμένα τόγματα κοντά στη Μπάιντα, οι δυνάμεις που ελέγχονται από τους αντάρτες στερούνται από οποιουδήποτε σημαντικού εξοπλισμού για να κατακτήσουν με αυτόν το προπύργιο του Καντάφι, την Τρίπολη». Αντίθετα, οι περιοχές που ελέγχει ο Καντάφι «φρουρούνται καλά με πυροβολικό, αντιαεροπορικά και μηχανοκίνητες δυνάμεις». Οι δυνάμεις αυτές κατάφεραν να κρατήσουν μακριά τους αντάρτες από την πρωτεύουσα, ενώ τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές πολιορκούν τη Ζαουήγια που βρίσκεται 50 χιλιόμετρα δυτικά της πρωτεύουσας, έχοντας προκαλέσει τεράστιες καταστροφές στην πόλη (το ηλεκτρικό και οι τηλεπικοινωνίες έχουν διακοπεί).

Η Ζαουήγια είναι η τέταρτη μεγαλύτερη πόλη στη χώρα (με πάνω από 100 χιλιάδες κατοίκους) και διαθέτει το δεύτερο μεγαλύτερο διυλιστήριο. Γ' αυτό και ο έλεγχός της αποκτά στρατηγική σημασία. Για την ώρα δεν είναι καθαρό ποιος την ελέγχει, αν και η κρατική τηλεόραση έδειξε εικόνες «διαδηλωτών» υπέρ του Καντάφι, ενώ ένας μαχητής δήλωσε στο Ρόιτερς ότι οι καθεστωτικές δυνάμεις κατόρθωσαν να μπουν στην κεντρική πλατεία. Την ίδια στιγμή, μαχητικά αεροπλάνα εξαπελύσαν αλλεπαλλήλους βομβαρδισμούς στη Ρας Λανούφ (την πόλη με το μεγαλύτερο διυλιστήριο στη χώρα), προκαλώντας καταστροφές σε δεξιωμένες νερού και άλλες εγκαταστάσεις, χωρίς όμως να έχουν καταφέρει να ελέγχουν την πόλη. Συγκρούσεις συνεχίζονται και σε άλλες πόλεις, με τις δυνάμεις του Καντάφι να βομβαρδίζουν ακόμα

και τον τερματικό σταθμό στο λιμάνι του Σιντέρ (στα ανατολικά) καταστρέφοντας τέσσερις δεξαμενές.

Ταυτόχρονα, ο Καντάφι εμφανίστηκε ανένδοτος απέναντι στους «στασιαστές», επικρήνοντας μάλιστα τον πρώην υπουργό Δικαιοσύνης, που είναι επικεφαλής του «Εθνικού Συμβουλίου» των αντικαθεστωτικών. Σε συνέπεια του έδωσε την Κυριακή στη γαλλική εφημερίδα Le Journal du Dimanche (Η εφημερίδα της Κυριακής) ζήτησε την σύσταση διεθνούς επιτροπής από τον ΟΗΕ και τον Αφρικανικό Σύνδεσμο (στην οποία προσκάλεσε τη Γαλλία να παίξει ηγετικό ρόλο), για να διερευνήσει τα... αίτια της βίας, και παραπονέθηκε για τις δυτικές δυνάμεις που του γύρισαν την πλάτη, ενώ ο ίδιος παλεύει... κατά της τρομοκρατίας. «Οι δυνάμεις ασφαλείας μας συνεργάζονται. Σας έχουμε βοηθήσει πολλές φορές τα τελευταία χρόνια. Γιατί λοιπόν όταν αγωνιζόμαστε κατά της τρομοκρατίας στη Λιβύη δε μας βοηθάει κανείς».

Η «αντιμπεριαλιστική» ρητορεία του Καντάφι έδωσε γρήγορα τη θέση στο γλείψιμο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρώπης. Ομως, παρά τη στρατιωτική υπεροχή του έναντι των αντικαθεστωτικών, ο Καντάφι δοκιμάζεται από δύο σοβαρές πληγές, εκτός από το ότι η εξουσία του έχει περιοριστεί γύρω από την πρωτεύουσα και μερικές πόλεις ακόμα. Η πρώτη πληγή είναι η κατακόρυφη πτώση της πετρελαϊκής παραγωγής (έχει πέσει στο ένα τρίτο) και κατά συνέπεια στα κέρδη που προσβλέπει από αυτήν. Και η δεύτερη είναι το πέρασμα ολοένα και περισσότερων συνεργατών του με τους αντικαθεστωτικούς. Την περισσέντερη Τρίτη, ένας στρατηγός στη Ζαουήγια πέρασε με την μεριά της αντιπολίτευσης, όπως ανέφερε σε έκτακτο δελτίο η κρατική τηλεόραση. Αν οι διαρροές αυτές επιταχυνθούν, τότε ο Καντάφι θα έχει σοβαρό πρόβλημα να συνεχίσει τον... «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

βασανιστηρίων» της Αιγύπτου, όταν φάνηκε να βγαίνουν φλόγες μέσα από το κτηριακό συγκρότημα. Οι διαδηλωτές κατάφεραν να εισβάλουν στο κτηριακό συγκρότημα, όπου βρήκαν σωρούς από σχισμένα και μισοκαμένα έγγραφα, αλλά και άθικτους φρακέλους, σκληρούς δίσκους υπολογιστών και άλλα αρχεία, τα οποία μετέφεραν έξω για να τα σώσουν. Πολλά απ' αυτά έχουν παραδοθεί σε εισαγγελείς, όμως πολλά βρίσκονται ακόμη στα χέρια των κατόχων τους, ενώ αρκετά κυκλοφορούν ήδη στο διαδίκτυο.

Ιδιαίτερα ανήσυχο για ενδεχόμενες αποκαλύψεις που θα εκθέσουν πολλούς που υπηρέτησαν το καθεστώς Μουμπάρακ, το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο κάλεσε τους πολίτες να παραδώσουν αμέσως στις αρχές ντοκουμέντα της κρατικής Ασφαλείας που έχουν στα χέρια τους και να μην τα δημοσιοποιούν, γιατί κάποια περιέχουν στοιχεία που μπορεί να απειλήσουν την ασφαλεία της χώρας και κάποιων πολιτών.

Και δικαιολογημένα, αφού απ' όσα ντυκούμεντα έχουν μέχρι στιγμής δοθεί στη δημοσιότητα μέσω του διαδικτύου ήρθαν στο φως, εκτός από τις αναμενόμενες αποκαλύψεις περί παρακολουθήσεων και τηλεφωνικών υποκλοπών πολιτών με το καθεστώς, και δύο στυγερά εγκλήματα στα οποία εμπλέκεται η κρατική Ασφαλεία. Το ένα, που αναφέρεται με το κωδικό «Αποστολή Νο. 77», είναι η βομβιστική επίθεση την Πρωτοχρονιά στην εκκλησία των Κοπτών Χριστιανών στην Αλεξάνδρεια, στην οποία χρησιμοποιήθηκε ένας φυλακισμένος ιολαριστής και αποδόθηκε από την κυβέρνηση Μουμπάρακ αρχικά σε «ισλαμιστές τρομοκράτες» και αργ

Συνεχίζεται

Ενας αγώνας τελειώνει με νίκη ή με ήττα ή με ενδιάμεσο συμβιβασμό. Σε κάθε περίπτωση, τελειώνει όταν το αποτέλεσμα είναι σαφές και καταγεγραμμένο από τα μέρη. Δεν είναι λίγες οι φορές που υπαναχωρίσεις από τα συμφωνηθέντα έχουν οδηγήσει σε νέους γύρους αγώνα.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Παρασκευή πρωΐ), αυτή η τελευταία προοπτική είναι η πλέον ορατή για τον αγώνα των 300 απεργών πείνας μεταναστών, καθώς η κυβέρνηση των πολιτικών αποτεών του ΠΑΣΟΚ υπαναχωρεί απ' αυτά που 4 υπουργοί της συμφώνησαν με την αντιπροσωπεία των απεργών πείνας, αργά το απόγευμα της Τετάρτης.

Λίγες ώρες μετά τη συμφωνία, ο Ραγκούσης, χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα την επίθεση που δέχτηκε από τη δεξιά και την ακροδεξιά, αλλά στην ουσία θέλοντας να βγει αυτός ως ο πιο ακροδεξιός όλων, εμφανίστηκε στη Βουλή λέγοντας πως τίποτα απ' όσα ανακοινώθηκαν δεν ισχύει, αλλά η κυβέρνηση νίκησε κατά κράτος τους απεργούς πείνας, αναγκάζοντάς τους να δεχτούν αυτό που από την αρχή τους είχε προτείνει, δηλαδή το καθεστώς «υπό ανοχή», όπως ακριβώς περιγράφεται στο νόμο. Τα ίδια επανέλαβε και σε διαδοχικές τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές του εμφανίσεις, συνεπικουρούμενος από τη Νταλάρα.

Οσοι έσπευσαν ν' αποδώσουν αυτές τις δηλώσεις σε επικοινωνιακό παιχνίδι της κυβέρνησης, σπάνιοντας αδιάφορα τους ώμους, όσοι πλέουν σε πελάγη ευτυχίας, αναζητώντας νίκες στον αέρα και όχι στο έδαφος, διευκολύνουν την κυβέρνηση να κάνει πράξη την υπαναχώρηση από τις δεσμεύσεις της και σκάβουν το λάκο των απεργών πείνας, που επί ενάμιση μήνα έδωσαν έναν πρωικό αγώνα μέσα στις πιο αντίξοες συνθήκες.

Οι απεργοί πείνας δεν πρέπει να φύγουν από την Αθήνα με μια συμφωνία στον αέρα, χωρίς κανένα υλικό περιεχόμενο. Οι απεργοί πείνας πρέπει να φύγουν από την Αθήνα με τα συμφωνηθέντα υλοποιημένα. Αν εγκαταλείψουν το μετεριζή του αγώνα και περιμένουν την υλοποίηση των συμφωνηθέντων σε κάποιο αόριστο μέλλον, δεν θα τα δουν ποτέ και θ' αναγκάζονται να τρέχουν σε αστυνομικά τμήματα και άλλες κρατικές αρχές, να ξοδεύονται σε δικηγόρους και παρατρεχόμενους, χωρίς να βρίσκουν λύση.

Ο αγώνας δεν τέλειωσε. Αν η κυβέρνηση δεν υλοποιήσει άμεσα τα συμφωνηθέντα, όπως ακριβώς συμφωνήθηκαν ανάμεσα σ' αυτή και την αντιπροσωπεία των απεργών πείνας, οι απεργοί πρέπει ν' ανασυγκροτηθούν άμεσα και να συνεχίσουν τον αγώνα τους. Γιατί αυτοί τίμποσαν την υπογραφή τους.

Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης έχει υποχρέωση να κινθεί άμεσα στην ίδια κατεύθυνση, στηρίζοντας τον αγώνα των απεργών πείνας, γιατί ήταν και η ίδια, δή' αντιπροσώπου της, παρούσα στη διαπραγμάτευση και τη συμφωνία. Αν παραιτηθεί απ' αυτό το καθίκον, θα είναι συνένοχη στο πισώπλατο χτύπημα κατά των απεργών πείνας μεταναστών.

■ Ο ψευταράς (1)

Είναι γνωστό ότι οι αστοί πολιτικοί λένε τα πιο χοντρά ψέματα με μοναδική ευκολία. Προσπαθούν, όμως, να τα σκεπάσουν. Η ικανότητά τους, δε, κρίνεται από το πόσο καταφέρουν να σκεπάσουν τις ψευτικές τους και να μη πιάνονται στα πράσα. Η πολιά γενιά των Πασόκων είχε διαμορφώσει ένα στιλ σ' αυτό το δέμα. Βάφτιζαν το κρέας ψάρι κι όταν ρωτιόνταν σχετικά, άρχιζαν τη μπουρδολογία, με μια ακατανόητη γλώσσα, ένα είδος πασοκικής αργκό, και ψιλοκαθάριζαν. Η καινούργια γενιά, όμως, τα παιδιά του Γιωργάκη, ούτε αυτό μπορούν να το κάνουν με στοιχειώδη αποτελεσματικότητα. Γ' αυτό και συλλαμβάνονται συνεχώς ψευδόμενοι.

Σαν τον Ραγκούση, ας πούμε, που βγαίνοντας από τη συνάντηση με τους εκπροσώπους των απεργών πείνας μεταναστών, δήλωσε ικανοποιημένος που έγινε το ραντεβού, το οποίο –όπως είπε– ο ίδιος είχε ζητήσει από την προηγούμενη εβδομάδα. Το είπε, ενώ γνώριζε πολύ καλά ότι ο ίδιος όχι μόνο δεν είχε ζητήσει κανένα ραντεβού, αλλά αντίθετα έκανε συνεχώς απειλητικές δηλώσεις. Οι από τη μεριά και των απεργών πείνας και της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης καταγγελόταν συνεχώς, ότι η κυβέρνηση δεν καλεί τους απεργούς πείνας για να συζητήσει μαζί τους. Οι ακόμα και φιλικά προς την κυβέρνηση ΜΜΕ σημειώνουν αυτό το γεγονός και έψεγαν τον Ραγκούση για την άκαμπτη στάση του.

Ολοι κατάλαβαν ότι ο Ραγκούσης αναγκάστηκε να ζητήσει αυτή τη συνάντηση, η οποία έγινε μέσα σε ελάχιστες ώρες αφότου ζητήθηκε, γιατί του τα είχε χώσει άγρια ο Βενιζέλος. Γ' αυτό και είχε μια φάτσα σαν να πήγαινε σε κηδεία προσφίλούς του πρώσου. Γ' αυτό και δεν ήθελε ούτε φωτογραφίες από τη συνάντηση, μη τυχόν και απαδαναπιστεί μαζί με τα... μιάσματα, τους μετανάστες. Είπε ένα ψέμα, με το οποίο ξεφτίλιστηκε περισσότερο.

■ Το παρασκήνιο

Επειδή ο Ραγκούσης έβαλε διάφορα παπαγαλάκια να δώσουν χαρακτήρα δρίλερ σ' αυτή τη συνάντηση, γράφοντας ότι την είχε ζητήσει προ εδομάδας, αλλά την εμπόδιζε η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης, ενώ και τη μέρα που έγινε ήταν στον αέρα μέχρι την τελευταία στιγμή και η ΓΣΕΕ ενημερώθηκε είκοσι λεφτά πριν το ραντεβού να ετοιμάσει την αίδουσα, αποκαλύπτουμε εμείς το παρασκήνιο κι άμα δέλει ο Ραγκούσης ας μας

διαφεύσει.

Γύρω στις 10 το πρωί της Παρασκευής 4 Μάρτη, ο Ραγκούσης επικοινώνησε με τον ΣΥΝ και ζήτησε συνάντηση με τους απεργούς πείνας! Γιατί με τον ΣΥΝ, που δεν είχε καμιά ανάμιξη; Γιατί όχι απευθείας με τους απεργούς πείνας, με τους οποίους είχαν συναντηθεί μια μέρα πριν την έναρξη της απεργίας πείνας η υφουργός Νταλάρα και ο γενικός γραμματέας του Ραγκούση, Ανδρέας Τάκης, και είχαν τα τηλέφωνά τους; Προφανώς, για να τηρηδεί το δόγμα... δεν συζητάμε με απεργούς! Οι άνδρωποι του ΣΥΝ ενημέρωσαν τους απεργούς πείνας, οι οποίοι απάντησαν καταφατικά, δεδομένου ότι από μέρες είχαν κονυποίησει την απόφασή τους ότι δα πάνε σε όποια συνάντηση ζητηθεί από την κυβέρνηση.

Κι ενώ οι απεργοί πείνας περίμεναν συνάντηση στο υπουργείο, γύρω στις 12.30' ο Ραγκούσης ειδοποίησε και πάλι τον ΣΥΝ, ότι η συνάντηση θα γίνει στη ΓΣΕΕ. Ήταν αυτός που χρησιμοποίησε τον ΣΥΝ σαν ταχυδρόμο, ενώ δα μπορούσαν οι άνδρωποι του με ένα απλό τηλεφώνημα να κανονίσουν τη συνάντηση.

Κι ενώ οι απεργοί πείνας περίμεναν συνάντηση στο υπουργείο, γύρω στις 12.30' ο Ραγκούσης ειδοποίησε και πάλι τον ΣΥΝ, ότι η συνάντηση θα γίνει στη ΓΣΕΕ. Ήταν αυτός που χρησιμοποίησε τον ΣΥΝ σαν ταχυδρόμο, ενώ δα μπορούσαν οι άνδρωποι του με ένα απλό τηλεφώνημα να κανονίσουν τη συνάντηση.

χοντραί, κύριε Λοβέρδο», παρεμβαίνει ο παριστάμενος συντάκτης της «Κόντρας», που βρίσκεται πίσω και πλάι από τον Λοβέρδο. Γιρίζει, βλέπει ποιος έκανε την παρατήρηση και αμέσως κάνει την καλοτούμπα: «Να μεταφερθούν όλοι σωρηδόν δεν υπήρξε δέμα», ενορχήστρωσε μια ολόκληρη εκστρατεία μεταφοράς όλων των απεργών πείνας στα νοσοκομεία. Οταν είδε ότι οι απεργοί πείνας δεν μασάνε και ότι το τελεσίγραφό του πέφτει στο κενό, έστειλε το γενικό γραμματέα του Πολύζο να κάνει τη νέα καλοτούμπα, διαβεβαιώνοντας τους απεργούς πείνας ότι σέβεται την αποφασή τους και απλά ήρθε να τους πει ότι το ΕΚΑΒ είναι σε ετοιμότητα και στη διάθεσή τους!

■ Παγκαλίσκος

Εκτός από

■ Χέρι-χέρι με τον Εφραίμ

Το Βατοπέδι επισκέφτηκε το περασμένο Σάββατο ο Καρατζαφέρης! Οπως μας πληροφόρησε δελτίο Τύπου του ΛΑΟΣ «απαντώντας στην προσφώνηση του Ηγουμένου κ. Εφραίμ ο Πρόεδρος του Λ.Α.Ο.Σ. ανέφερε ότι είναι μια "προσκυνηματικό χαρακτήρα επίσκεψη" και ζήτησε "Πολιτεία και Βατοπέδι να λύσουν το δέμα με διάλογο και, οπωσδήποτε, εξωδικαστικά"!»

Τόσα μοναστήρια έχει το Αγιο Ορος, γιατί ο Καρατζαφέρης διάλεξε το Βατοπέδι για... προσκύνημα; Μα για να στείλει το μήνυμα «νερό κι αλάτι». Για να λειτουργήσει σαν μεσάζοντας των βατοπεδινών απατεώνων. Με το αζημώτω, άραγε; Αν το δεχτούμε, δα πρέπει να δεχτούμε το ίδιο και για τον Ρουσόπουλο που τον είχε βάλει στο σόχαστρο ο Χεριχέρης.

τους Γκεμπελίσκους, υπάρχει και ο Παγκαλίσκος. Ο άνθρωπος που περιέχεται τα κανάλια για να βρίζει τους πάντες και ταυτόχρονα να λέει δικά του ψέματα, με τα οποία σε λίγο θα διασκέδαζε όλη η Ελλάδα. Αλιεύουμε από την τελευταία εμφάνιση του στη NET: «Η ιδιωτική κατανάλωση το 2010 μειώθηκε κατά 1%. Ισως 1,5% ή 1,6%, κάτι τέτοιο. Το ΑΕΠ έπεσε κατά 4%, άρα αυτό σημαίνει ότι η ιδιωτική κατανάλωση αυξήθηκε». Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο! Μη διαμαρτύρεστε, λοιπόν, καλύτερα περάσατε το 2010!

Ας δούμε και τα επίσημα στοιχεία. Το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 4,5% και ο όγκος των λιανικών πωλήσεων κατά 19,2%!

■ Τον διαψεύδει ο συνάδελφός του

Ο Λοβέρδος είναι ο μόνος που επιμένει να λέει ότι το κτήριο «Υπαίθια» βρίσκεται... υπό κατάληψη. Το «γράψε και σε κείνο το κωλόχαρτο που έστειλε, υπό μορφή τελεσίγραφου, καθαροδευτηριάτικα, στους απεργούς πείνας: «ομάδες έμπειρων ιατρών από εφημερεύοντα νοσοκομεία του ΕΣΥ της 1ης υγειονομικής περιφέρειας, επισκέπτονται το υπό κατάληψη κτήριο και συντάσσουν εκδέσεις με τις διαπιστώσεις και τις επιστημονικές τους προτάσεις».

Στον Μουσιώνη, που έφερε αυτό το κωλόχαρτο (χωρίς αριθμό πρωτοκόλλου, χωρίς σφραγίδα, χωρίς καν το όνομα του υπουργού), δηλώνοντας «κομπότης», επισημάνθηκε και αυτό το σημείο. Προσωπικά συμφώνησε και δήλωσε ότι θα το μεταφέρει. Αργότερα, λίγο πριν πάει στην «Υπαίθια» ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Υγείας, Πολύζος, έφτασαν δύο υπάλληλοι, φέρνοντας το ίδιο κείμενο με αριθμό πρωτοκόλλου και σφραγίδα! Η περί κατάληψης αναφορά δεν είχε φύγει. Φυσικά, ακόμη και οι πέτρες ξέρουν ότι η «Υπαίθια» δεν βρίσκεται υπό κατάληψη. Ομως, την απάντηση την έχει δώσει ο Παπουτσής, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του Πλεύρη στη Βουλή:

«Μόνο με την αυστηρή τήρηση του νόμου και μόνο μέσα στα πλαίσια του νόμου και πάντα με την παρουσία των εισαγγελικών Αρχών θα μπορεί να δραστηριοποιηθεί η Αστυνομία, ιδιάιτερα μάλιστα όταν αυτή τη στιγμή βρίσκονται εντός οικιακού αισώπου. Αυτό είναι το κτήριο Υπαίθια, δεν πρόκειται περί κατάληψης. Πρόκειται περί μίας συμφωνίας, η οποία έχει γίνει μεταξύ του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, διαφόρων εκπροσώπων των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και του ιδιοκτήτη και από εκεί και πέρα η Αστυνομία δεν έχει κανένα λόγο».

Χρειάζεται μήπως κανένα επιπλέον δικό μας σχόλιο;

■ Τους πήρε στο ψιλό

Καρατζαφέρης σε ρόλο... στοργικού πατέρα της κυβέρνησης. «Μην τσακώνεστε, κύριε υπουργέ. Μην τσακώνεστε δημόσια». Τα έλεγε στον Χρυσοχόΐδη και αναφερόταν στην κόντρα Βενιζέλου-Ραγκούση για το δέμα των 300 απεργών πείνας. «Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Με ένα τηλέφωνο έπρεπε να τα λύνετε. Και αυτό το δέμα είναι κυρίαρχο και σοβαρό». Για λίγο ξαναέγινε ο γνωστός Καρατζαφέρης: «Λένε από τα νοσοκομεία μέσα ότι υπάρχουν απεργοί πείνας που δέλουν να φάνε, πηγαίνουν οι νοσοκόμες με το κουταλάκι και είναι αυτοί της αλληλεγγύης και τους το απαγορεύουν. Θέλουν δύμα, δέλουν νεκρό, για να δημιουργήσουν το άλλοιδι να έχουμε εδώ τεράστια γεγονότα». Και επεστρέψε στις πατρικές συμβουλές: «Σε αυτά τα τεράστια, λοιπόν, δέματα που προκύπτουν, απαιτείται περισσότερη σοβαρότητα και καλύτερη συνεννόηση. Γ' αυτό έχετε τα κόκκινα τηλέφωνα, για να μπορείτε να συνεννοείστε. Και μη βγάζετε προς τα έξω αυτές τις διαφωνίες, οι οποίες τραυματίζουν την εικόνα της κυβερνήσεως και δημιουργούν και προβλήματα στην κοινωνία».

■ Διευκρινίσεις

«Να πάμε σε νέα διαπραγμάτευση για το Μνημόνιο», ήταν ο τίτλος που συνόδευε συνέντευξη της Λ. Κατσέλη στον «Τύπο της Κυριακής». Επειδή, όπως ήταν αναμενόμενο, έγινε ντρός, η Κατσέλη δορυβήθηκε και εξέδωσε κυριακάτικα δελτίο Τύπου για να δώσει «διευκρίνισεις». Και τι έγραψε; «Έπειδή από τον κεντρικό τίτλο και μάλιστα εντός εισαγωγικών «Να πάμε σε νέα διαπραγμάτευση για το μνημόνιο» του Τύπου της Κυριακής σε σχέση με τη συνέντευξη της υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλισης, Λούκας Τ. Κατσέλη στην εφημερίδα, υπάρχει κίνδυνος παραπέμπεται στο ακριβές κείμενο της συνέντευξης, όπου ανάμεσα στα άλλα αναφέρονται τα εξής: «Δεν πιστεύω ότι μία συνολική αναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου είναι εφικτή. Πιστεύω όμως ότι, στην εφαρμογή του Μνημονίου, υπάρχουν περιθώρια για προσαρμογές, μετά από διαπραγματεύσεις, έτσι ώστε να επιτευχθεί η μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα των μέτρων...»».

Την αδικούσε σε τίποτα ο τίτλος; Οχι βέβαια. Για νέα διαπραγμάτευση μιλούσε ο τίτλος, για διαπραγματεύσεις έκανε λόγο η Κατσέλη. Ποια η διαφορά;

■ Υεμένη

Κλιμακώνονται οι διαδηλώσεις

Σε κλιμάκωση των διαδηλώσεων σ' όλες τις περιοχές της χώρας κάλεσε στις 7 Μαρτίου το «Κοινό Φόρουμ» της αντιπολίτευσης, μια μέρα μετά την απόρριψη της πρότασής της από τον πρόεδρο της χώρας Αλί Σάλεχ να παραποτεί στο τέλος του 2011, αντί στη λήξη της θητείας του στο τέλος του 2013 όπως ο ίδιος επιμένει, και να δρομολογηθούν στο ενδιάμεσο διάστημα οι διαδικασίες για τη μεταβίβαση της εξουσίας και την πραγματοποίηση προεδρικών και βουλευτικών εκλογών.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, έσπασε εξέγερση των κρατουμένων στην κεντρική φυλακή της πρωτεύουσας Σανά, από τις μεγαλύτερες της Αραβικής Χερσονήσου. Περίπου 2.000 κρατουμένοι συγκεντρώθηκαν στην εσωτερική αιλή της φυλακής, όχισαν να καίνε κουβέρτες και στρώματα και συνέλαβαν ως ομήρους φύλακες, τους οποίους αργότερα άφησαν ελεύθερους. Το βασικό αίτημα των κρατουμένων ήταν «δικαιοσύνη και ίση μεταχείριση», γιατί όσοι δεν έχουν χρήματα ή δεσμούς με ισχυρές φυλές μένουν για χρόνια στη φυλα-

κατασκηνώσει πολλοί φοιτητές από τα μέσα Φλεβάρη και αποτελεί το κέντρο της εξέγερσης στην πρωτεύουσα, και επιτέθηκε με πλαστικές σφαίρες και δακρυγόνα, τραυματίζοντας τουλάχιστον 98 φοιτητές, πολλούς από τους οποίους σοβαρά. Παράλληλα, συνεχίζονται οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις σ' όλη τη χώρα, στις οποίες τουλάχιστον 27 άνθρωποι έχουν χάσει μέχρι στιγμής τη ζωή τους, ενώ χιλιάδες διαδηλωτές έχουν κατασκηνώσει σε πλατείες στις μεγάλες πόλεις. Στις 7 Μαρτίου, χιλιάδες διαδηλωτές βγήκαν για μια ακόμη φορά στους δρόμους του λιμανίου

Αντεν στη νότια Υεμένη για να διαμαρτυρηθούν για το σοβαρό τραυματισμό από σφαίρα στο κεφάλι ενός νεολαίου σε διαδήλωση την προηγούμενη μέρα. Την ίδια μέρα, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους στην επαρχία Ibb καλώντας την κυβέρνηση να στείλει στη δικαιοσύνη τους τραυματούς που επιτέθηκαν την προηγούμενη μέρα στους διαδηλωτές που έχουν κατασκηνώσει στην κεντρική πλατεία της πρωτεύουσας Ibb, προκαλώντας το θάνατο ενός και τον τραυματισμό 53 διαδηλωτών.

Ο επί 32 χρόνια πρόεδρος της Υεμένης και στενός σύμμαχος των ΗΠΑ στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», Αλί Σάλεχ, απήγυρνε πρόσκληση για «εθνικό διάλογο» για τις 11 Μαρτίου, με τη συμμετοχή εκπροσώπων απ' όλο το πολιτικό φάσμα της χώρας. Ομως η αντιπολίτευση απορρίπτει κάθε πρόταση διαλόγου, αν ο Σάλεχ δεν αποδεχτεί να παραποτεί μέχρι το τέλος του 2011. Θα χρειαστεί, όπως φοίνεται, να χυθεί κι άλλο αίμα για να πέσει ένας ακόμη δικτάτορας.

■ Μπαχρέιν

Βασικό αίτημα η κατάργηση της μοναρχίας

Με αμείωτη μαζικότητα συνεχίζονται οι διαδηλώσεις που ξεκίνησαν στις 14 Φεβρουαρίου στο μικροσκοπικό νησιωτικό, αλλά στρατηγικής σημασίας για τις ΗΠΑ, κρατίδιο του Περσικού Κόλπου.

Εκαντοντάδες σκηνές πραμένουν στην πλατεία του Μαργαριταρίου στο κέντρο της πρωτεύουσας Μανάμα, που αποτελεί το επίκεντρο των διαδηλώσεων. Πλατεία σύμβολο μετά τη βάρβαρη νυχτερινή επίθεση της αστυνομίας και του στρατού στις 16 Φεβρουαρίου εναντίον των διαδηλωτών που κοιμούνταν στις σκηνές, προκαλώντας το θάνατο 5 και τον τραυματισμό 231 ανθρώπων.

Οι διαδηλώσεις είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο. Ενδεικτικά, στις 4 Μαρτίου, περισσότεροι από 100.000 διαδηλωτές στους κεντρικούς δρόμους της Μανάμα. Στις 6 Μαρτίου, χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν

μπροστά στο πρωθυπουργικό μέγαρο και στις 7 Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν τρεις χωριστές διαδηλώσεις. Μία μπροστά στην αμερικανική πρεσβεία, με αίτημα να σταματήσει ο Λευκός Οίκος να υποστηρίζει τους δικτάτορες, η δεύτερη έξω από το υπουργείο Εσωτερικών και η τρίτη στην καρδιά των επιχειρήσεων και του εμπορίου στο κέντρο της πρωτεύουσας.

■ Πολιτικά ρετάλια

Τη μέρα που ολοκληρώθηκε η απεργία πείνας των 300 μεταναστών έσκοσε μύτη και μια καταγγελία από την «Ενωση τέως βουλευτών – ευρωβουλευτών». Καταγγελία όχι κατά της κυβέρνησης, φυσικά, αλλά κατά εκείνων των «ανεύθυνων», που «επιδιώκουν» τον θάνατο έστω και ενός μετανάστη γιατί νομίζουν ότι έτσι θα αποσταθεροποιήσουν την αστική κοινοβουλευτική Δημοκρατία και θα εκθέσουν στο εξωτερικό την Χώρα ανεπανόρθωτα. Το μεγάλο γέλιο βγαίνει από τη δεύτερη παράγραφο αυτής της ανακοίνωσης, που έχει ως εξής: «Και είναι εγκληματικά ανεύθυνοι γιατί συνειδητά, με όργανα τα παντοειδή κυκλώματα των υποτακτικών τους, επιδιώκουν την πρόκληση θανάτου με την επικίληση απαξιωτικών και προσβλητικών προς την ιερότητα της ανθρώπινης ζωής νεοφανών θεωριών!»

Πρέπει να ήταν πολύ απελπισμένη η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για να επιστρατεύει ακόμα και τα πολιτικά ρετάλια, χωρίς να συνειδητοποιεί ότι με τέτοιες ανακοινώσεις τα πράγματα γίνονται χειρότερα για την ίδια.

του Γιάννη Καλαϊτζή (Ελευθεροτυπία)

■ Λύσσαξαν

Ενώ ο Καρατζαφέρης, την περασμένη εβδομάδα, καλούσε την κυβέρνηση να δώσει ανθρωπιστική λύση στην απεργία πείνας των 300 μεταναστών, μόλις έγινε γνωστό ότι κλείστηκε συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης και απεργών πείνας, ο Γεωργιάδης έπαθε αμόκ στη Βουλή. Με τη γνωστό του ύφος, μίλησε για για «εξευτελιστική υποχώρηση του ελληνικού κράτους σε 300 εκβιαστές και τους φίλους τους», κατήγγειλε την κυβέρνηση ότι «υποσχέθηκε να αλλάξει το νόμο» και να δώσει στους απεργών πείνας «νομιμοποιητικά έγγραφα και απεριόριστο καθεστώς ανοχής» και κατέληξε με την κορόνα για «ημέρα ντροπής για το ελληνικό πολιτικό σύστημα» και «σήμα σε οποιονδήποτε θέλει να εκβιάσει το ελληνικό κράτος να το κάνει».

Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ Κ. Μαρκόπουλος προτίμησε να μιλήσει απλά για κυβερνητική ανικανότητα. «Από τη στιγμή που επετράπη σε 300 λαθρομετανάστες να καταλάβουν το κτήριο της Νομικής ήταν προδιαγραφμένο ότι θα τους επιφυλάσσατε προνομιακή μεταχείριση, για να ξεφύγετε από τον ίδιο σας το φόβο», είπε. Αργότερα, όμως, προφανώς για να μην υστερήσει σε ρατσιστικές κραυγές του ΛΑΟΣ, ο εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ Γ. Μιχελάκης κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι «υπέκυψε στον εκβιασμό των παράνομων μεταναστών του Μεγάρου "Υπατία" και των υποστηρικτών τους, και προχωρεί στην "διά της πλαγίας οδού" νομιμοποίησή τους».

■ Εισαγγελείς με φασιστική πογική

«Ρέστα» έδωσε η προϊσταμένη της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Ε. Ράικου, θέτοντας τις υπηρεσίες της στη διάθεση της κυβέρνησης, για μια φορά ακόμη. Ήταν αυτή που ανέλαβε να τρομοκρατήσει όχι μόνο τους αλληλέγγυους που συνέδευαν τους απεργούς πείνας στα νοσοκομεία, αλλά και τους γιατρούς, ώστε να προχωρήσουν σε υποχρεωτική οίτιση των απεργών πείνας.

Η Ράικου έστειλε επιστολή στον διοικητή της Α' Υγειονομικής Περιφέρειας Αττικής Αρ. Μουσιώνη με την εξής σύσταση: «Ο ιατρός έχει δικαίωμα, αλλά επέχει και ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, να προβεί κατά τους κοινούς παραδεδεμένους κανόνες της ιατρικής επιστήμης στη θεραπεία, που θεωρείται αναγκαία για τη διασφάλιση της ζωής του ασθενούς. Σε αντίθετη περίπτωση, κινδυνεύει ο ιατρός να θεωρηθεί ως δράστης εγκλήματος διά παραλείψεως τελεσθέντος».

«Ξέχασε» η κ. Ράικου να συμπληρώσει ότι κανένας γιατρός δεν δικαιούται να επέμβει σε οιδήποτε, αν ο ασθενής δεν το επιθυμεί. Δεν το ξέχασε, όμως, η συντριπτική πλειοψηφία των γιατρών, που στάθηκε στο ύψος του καθήκοντός της και αρνήθηκε να προχωρήσει στην υποχρεωτική οίτιση των απεργών πείνας. Εμειναν μόνο μερικές δακτυλοδεικτούμενες περιπτώσεις.

Μια ακόμη ντροπή του Λοβέρδου

ΟΑνδρέας Λοβέρδος ήταν αυτός που στο όνομα του... ανθρωπισμού ανέλαβε να ασκήσει τον τελευταίο κυβερνητικό εκβιασμό πάνω στους απεργούς πείνας. Το πήρε και προσωπικά, μάλιστα, μετά το κάζο που είχε πάθει με το ΚΕΕΛΠΝΟ και την παπτάρα που πέταξε περί «βόμβας λοιμώξεων», εισπράττοντας το γενικό χλευασμό.

Το πρώτη της Κοινωνίας Δευτέρας, την ώρα που οι απεργοί πείνας ακόμα κοιμούνταν, κατέφτασε στην «Υπατία» ο διοικητής της Α' Υγειονομικής Περιφέρειας Αττικής Α. Μουσιώνης. Η προσπάθειά του αρχικά ήταν να πείσει τους γιατρούς της αλληλεγγύης, ότι όλοι οι απεργοί πείνας πρέπει να μεταφερθούν στα νοσοκομεία, ενόψει του επερχόμενου ψύχους. Ειδοποιήθηκαν οι απεργοί πείνας, εκπρόσωποι των οποίων βγήκαν στο προαύλιο και απάντησαν στον Μουσιώνη, ότι δεν πρόκειται να μετακινηθούν κι διά αν την κυβέρνηση ανησυχεί για την υγεία τους, δεν έχει παρά να τους δώσει άδειες παραμονής και η απεργία πείνας θα σταματήσει αμέσως.

Ο Μουσιώνης ήρθε σαν τον κλέφτη και αρνήθηκε να είναι παρόντες δημοσιογράφοι στη συνάντηση του με τους απεργούς, η οποία –όπως είπε– ήταν ιδιωτική, με την ιδιότητα του γιατρού! Ομως, από το προηγούμενο βράδυ στα δημοσιογραφικά γραφεία κυκλοφορούσε η φήμη, που ερχόταν από την κυβέρνηση, ότι θα επιχειρηθεί βίαια μεταφορά των απεργών πείνας στα νοσοκομεία. Ήξεραν ότι η φήμη αυτή θα φτάσει στην «Υπατία» (όπως και έγινε) και ποντάριζαν ότι θα σπείρει τον τρόμο.

Λίγες ώρες αργότερα, ο Μουσιώνης κατέφθασε έχοντας μαζί του ανακοίνωση του Λοβέρδου. Ήθελε –όπως είπε– να τη μεταφέρει ο ίδιος στους απεργούς πείνας, πριν τη μάθουν από άλ-

λούς. Ομως, η ανακοίνωση αυτή είχε ήδη σταλεί στα ΜΜΕ, είχε μεταδοθεί ολόκληρη από το ΑΠΕ και ο Μουσιώνης έφτασε δεύτερος και καταδρομένος και χωρίς αυτή τη φορά να μπορεί να αρνηθεί τη δημοσιότητα, μιας και ήταν «ο κομιστής», όπως δήλωσε. Και βέβαια, μέσα στη βιασύνη τους, δεν φρόντισαν να τηρήσουν ούτε τους τύπους. Ήταν μια ανακοίνωση χωρίς αριθμό πρωτοκόλλου, χωρίς σφραγίδα, χωρίς καν το όνομα του υπουργού από κάτω, που είχε σταλεί στον Μουσιώνη από το fax του γενικού γραμματέα του υπουργείου Υγείας Ν. Πολύζου και κατέληγε με το εξής τελεσίγραφο:

«Το υπουργείο Υγείας σταθμίζοντας όλα τα ενδεχόμενα και τους συναφείς με αυτά κινδύνους, εκτιμά πως εξαντλήθηκαν όλα τα όρια ανοχής και κατανόησης ως προς τα ζητήματα υγείας που έθεσε στην πράξη ο αγώνας των μεταναστών στα νοσοκομεία, ενόψει του επερχόμενου ψύχους "Υπατία". Η επιδείνωση των καιρικών συνθηκών σε συνδυασμό με την επιδείνωση της υγείας των μεταναστών και την απειλή για την ίδια τη ζωή τους, μας οδήγησαν να λάβουμε σήμερα τις εξής αποφάσεις: α. Ζητάμε τη, δήχως καθυστερήσεις, μεταφορά όλων των μεταναστών σε νοσοκομεία του ΕΣΥ της Αθήνας. Η μεταφορά αυτή γίνεται για να αντιμετωπίστουν οι κινδύνοι που διατρέχει η υγεία τους, αλλά και η ίδια η ζωή τους. β. Η μεταφορά τους θα γίνει μέσω του ΕΚΑΒ και συνεπώς ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κ. Πολύζου θα δώσει τη σχετική εντολή στον επικεφαλής της αρμόδιας υπηρεσίας.

Μπροστά στις κάμερες, ο Μουσιώνης πήρε την ίδια απάντηση από τους εκπροσώπους των απεργών πείνας, ενώ επειδή από τότε που είχαν κόψει και το νέρο, ήπιαν, για να μη μεταφερθούν σε νοσοκομείο. Είχε γίνει φανερό ότι επεδίωκαν τη μεταφορά όλων των απεργών πείνας στα νοσοκομεία, για να τους διασπάσουν και στη συνέχεια να τους απομονώσουν από τους αλληλέγγυους και να επιχειρήσουν να τους στισίσουν υποχρεωτικά, ελπίζοντας ότι έτσι θα σπάσουν την απεργία πείνας.

Μια δίωξη από τα παλιά

Οταν απέτυχε η προσπάθεια εξαπάτησης των απεργών πείνας και στη συνέχεια άσκησης πίεσης μέσω απειλών, για να δεχτούν τη μεταφορά τους στα νοσοκομεία, μπήκε μπροστά το plan B της κυβέρνησης, που περιλάμβανε την άσκηση διώξεων κατά μελών της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, επειδή δήθεν εμποδίζουν τους γιατρούς να σιτίσουν τους απεργούς πείνας, οι οποίοι δέχονται να στάσουν την απεργία και να φάνε.

Η τραπεζοκόμος, προς τιμή της, καταθέτει την αλήθεια. Πήρε εντολή να τους πάρει σούπα και αυτοί της απάντησαν ότι δεν θέλουν να φάνε. Πήρε τους δίσκους και ενημέρωσε την προϊσταμένη της, ότι οι απεργοί πείνας δεν θέλουν να φάνε. Υστερά από λίγο, ξαναπήρε εντολή να πάρει τους δίσκους και να τους αφήσει μπροστά από τα κρεβάτια των απεργών πείνας! Το έκανε, χωρίς να την εμποδίσει καμιά από τις δύο νεαρές γυναίκες που βρίσκονταν στο θάλαμο, ενώ μόνο ένας άνδρας τη ρώτησε από ποιον πήρε εντολή να μεταφέρει φαγητό στους απεργούς πείνας.

Καταρχάς, εξαπάτησε τρεις απεργούς πείνας, λέγοντάς τους ότι δεν πρέπει να παίρνουν ζάχαρη από τον ορό, αλλά να πάρουν κάποιο υποκατάστατο. Μί-

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ

Οι κυβερνητικοί απατεώνες αθετούν τη συμφωνία με τους απεργούς πείνας

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, το πρωί της Παρασκευής 11 Μάρτη, η συμφωνία που έκλεισε η κυβέρνηση, αντιπροσωπευόμενη από τους υπουργούς Ραγκούση, Παπουτσή και Λοβέρδο και την υφυπουργό Νταλάρα, με αντιπροσωπεία των 300 απεργών πείνας μετανάστων, αργά το απόγευμα της Τετάρτης 9 Μάρτη, βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα, καθώς κυβερνητικά στελέχη, με προεξάρχοντα τον Ραγκούση, επαναλαμβάνουν συνεχώς ότι οι μετανάστες ήττηθηκαν, καθώς δέχτηκαν αυτό που από την αρχή τους είχε προτείνει η κυβέρνηση. Δηλαδή, το καθεστώς «υπό ανοχή», όπως ακριβώς περιγράφεται στο νόμο.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι Πασδόκι κάνουν κωλούμπτα. Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά ο ελληνικός λαός. Ομως, εν προκειμένω κανείς δεν δικαιούται να παίζει. Οι απεργοί πείνας έδωσαν ένα σκληρό αγώνα επί 44 μέρες. Οι απεργοί πείνας δεν έξαφανίστηκαν ως διά μαγείας. Είναι εδώ, παρόντες, έντιμοι ως προς την υπογραφή τους, και σ' αυτούς ανήκει πλέον ο λόγος. Αυτό πρέπει να επιβάλουν την τήρηση της συμφωνίας και δλοι οφειλούμε να τους στηρίξουμε και πάλι στη συνέχιση του αγώνα, αν η κυβέρνηση επιμείνει στην υπαναχώρησή της.

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Συμβιβασμός - μερική νίκη

Κατά τη δική μας άποψη, άλλα και κατά την άποψη πολλών απεργών πείνας, αυτός ο αγώνας μπορούσε να φτάσει σε μια περιφανή νίκη. Δηλαδή, να πάρουν οι 300 απεργοί πείνας μια καθαρή άδεια παραμονής και εργασίας. Η κυβέρνηση ήταν στριμωγμένη στη γωνία. Ολες οι απόπειρες καταστολής είχαν αποτύχει. Κι ήταν πολλές από την αρχή αυτού του αγώνα. Η περίοδος της Νομικής, το τελεσίγραφο για 15ήμερο στην «Υπατία», η «βόμβα λοιμώξεων» και η απόπειρα εισβολής του ΚΕΕΛΠΝΟ, οι διώξεις κατά των αλληλέγγυων και των απεργών πείνας, η προσπάθεια εκβιαστικής μεταφοράς όλων των απεργών πείνας στα νοσοκομεία.

Τι άλλο έμενε στην κυβέρνηση; Να επιχειρήσει μια γενικευμένη επίθεση καταστολής με σύλληψη και διαδικασία απελασης ανθρώπων που συμπλήρωναν ενάμιση μήνα απεργία πείνας, πολλοί από τους οποίους μετά βίασ οι στέκονταν στα πόδια τους; Δεν είχε τα κότσια να το επιχειρήσει, γιατί φοβόταν τη διεθνή κατακραυγή. Άλλα κι αν το επιχειρούσε, μπορούσαμε να το αντιμετωπίσουμε. Κι αν δεν μπορούσαμε να το αντιμετωπίσουμε με τις φυσικές μας δυνάμεις, λύση και πάλι

Δηλώσεις εκπροσώπων των απεργών πείνας μετά τη συμφωνία με την κυβέρνηση

Μουστάφα Χαλφούν

Θέλω να ξέρουν όλοι, ότι τώρα ξεκινά ο αγώνας για να πάρουμε τα δικαιώματά μας. Θέλω να ξέρει ο ελληνικός λαός, ότι θα βάλλουμε χέρι οι μετανάστες, χέρι με χέρι θα πάμε για να αντιμετωπίσουμε αυτή τη δύσκολη κατάσταση που περνά η Ελλάδα. Σας ευχαριστώ όλους.

Χασάν Κομπζουά

Η απεργία πείνας έληξε ήδη. Η απεργία πείνας σταμάτησε από τη στιγμή που βγήκαν οι άνθρωποι να πανηγυρίσουν. Ενα μεγάλο ευχαριστώ για τους αλληλέγγυους που ήταν δίπλα μας. Ενα μεγάλο ευχαριστώ στον ελληνικό λαό που έχει πιέσει κι αυτός από τη θέση του. Ξεκινήσαμε αυτόν τον αγώνα για να πάρουμε άδεια παραμονής. Μπορεί να μην έχουμε πάρει άδεια παραμονής, αλλά έχουμε πάρει χαρτί που μας δίνει τα δικαιώματα να ταξιδεύουμε όπου θέλουμε, στην πατρίδα μας ό,τι ώρα θέλουμε και είμαστε έτοιμοι να αποδείξουμε ότι είμαστε εδώ στην Ελλάδα σχτώ χρόνια, για να μπούμε στη διαδικασία της άδειας παραμονής. Η κυβέρνηση κι εμείς οι απεργοί πείνας έχουμε κάνει μια συμφωνία κι αυτή η συμφωνία ισχύει.

δεν θα μπορούσε να βρει η κυβέρνηση, γιατί η απεργία πείνας θα συνεχίζοταν στα κέντρα κράτησης και οι μετανάστες ήταν έτοιμοι να τη σκληρύνουν, μετατρέποντάς την και σε απεργία δίψας.

Ομως, ενώ οι απεργοί πείνας άντεχαν σε κάθε απόπειρα καταστολής, δεν μπόρεσαν ν' αντέξουν μέχρι το τέλος στην εσωτερική υπονόμευση, που ήταν συνεχής το τελευταίο εικοσάτημερο. Μια πίεση στην κατεύθυνση ενός συμβιβασμού, που βόλευε περισσότερο την κυβέρνηση παρά τους μετανάστες. Επί μέρες απέκρουν τις πιέσεις προς αυτό το συμβιβασμό. Στο τέλος, με 80 απεργούς πείνας στα νοσοκομεία (πολλοί χωρίς να το χρειάζονται), με τα νεύρα τεντωμένα, με συνεχείς προσπάθειες καταρράκωσης του ηθικού τους, ακόμα και με την απειλή της διάσπασης του εσωτερικού τους μετώπου (για όλα αυτά θα μιλήσουμε αναλυτικά στα επόμενα φύλλα μας), δέχτηκαν να συζητήσουν μια συμβιβαστική λύση, η οποία θα ήταν πρωθυπουργική πρόταση. Απλώς, το έβαζε έτσι για να μπορέσει να το κατεβάσει την επομένη. Άλλωστε -για να τα λέμε όλα-

όπως και όλες οι προηγούμενες. Εποπτώς και όλες οι προηγούμενες. Εποπτώς αποφάσισαν να τη διαπραγματεύσουν, οδηγώντας σε μια μερική νίκη του αγώνα τους.

Η συμφωνία

Οταν δόθηκε το σήμα, ένα πρωτοφανές σε μέγεθος κυβερνητικό κλιμάκιο κατέβηκε στη ΓΣΕΕ, για να διαπραγματεύσει με νέα πταιδιά, ταλαιπωρημένα από 44 μέρες απεργίας πείνας. Οι αποσαλάκωτοι υπουργοί, με πρώτο τον Ραγκούση, αναγκάστηκαν να κάνουν πίσω από αυτά που με πον παρεγία διοχέτευαν την προηγούμενη μέρα σε εφημερίδες και κανάλια. Ο Ραγκούσης είχε διαφρένει κυβερνητική πρόταση με τρία σημεία: καθεστώς «υπό ανοχή» ανανεώμενο, δυνατότητα ταξίδιού στις χώρες καταγωγής, 12ετία για τη νομιμοποίηση για «εξαιρετικούς λόγους».

Το τελευταίο, βέβαια, ήταν για γέλια. Διότι η 12ετία υπάρχει στο νόμο, επομένως δεν ήταν κάτι που προσφερόταν στους απεργούς πείνας. Απλώς, το έβαζε έτσι για να μπορέσει να το κατεβάσει την επομένη. Άλλωστε -για να τα λέμε όλα-

ο ίδιος είχε τηλεφωνήσει στον Τσίπρα και του είχε μιλήσει για 5ετία. Κι ήταν αυτή η διαφροή, που μεταφέρθηκε στους απεργούς πείνας, που έγινε αποφασιστικά την πλάστιγγα, γιατί άνοιγε την προοπτική για κανονική νομιμοποίηση αρκετών (μ' ένα σωρό λεφτά για αγορά ενσήμων, βέβαια). Την επομένη, όμως, ξανατηλεφώνησε στον Τσίπρα και του είπε ότι έκανε λάθος και πως η 12ετία θα γίνει 8ετία!

Οι απεργοί πείνας προσήλθαν στη διαπραγμάτευση με την πρότασή τους για άδεια παραμονής. Ο Ραγκούσης παρουσίασε το κυβερνητικό τρίπτυχο και πάνω σ' αυτό έγινε συζήτηση, με τη συμμετοχή και του Παπουτσή και της Νταλάρα. Με τις ερωτήσεις που έκαναν οι απεργοί πείνας και τις εγγυήσεις που ζήτησαν, διαμορφώθηκε το τελικό πλαίσιο, το οποίο θα ετίθετο για έγκριση στη συνέλευση των απεργών πείνας. Αυτό το πλαίσιο είναι το εξής:

◆ **Χορήγηση στους 300 απεργούς πείνας («πακέτο») καθεστώτος μη απελασης ασφιστου χρόνου, με σαφή διατύπωση που θα κάνει το υπουργείο Προ Πο. Με την κάρτα που θα πάρουν θα έχουν το δικαίωμα νόμιμης εργασίας. Στην κάρτα που θα πάρουν θα αναγράφεται και ο ακριβής χρόνος άφιξης τους στην Ελλάδα.**

◆ **Εξασφάλιση της δυνατότητας να τοξιδεύουν στις πατρίδες τους, με υπουργική απόφαση που θα εκδοθεί άμεσα.**

◆ **Μετατροπή της 12ετίας σε 8ετία, με τροποποίηση του σχετικού νόμου στο ομέσως επόμενο χρονικό διάστημα.**

Η συμφωνία αυτή ανακοινώθηκε αμέσως μετά στη συνέλευση των απεργών πείνας, ενημερώθηκε η Θεοσιαλονίκη και τα νοσοκομεία και αποφασίστηκε ομόφωνα να γίνει δεκτή, απόφαση που μεταφέρθηκε στην Ραγκούση.

– **Οι αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης δεν «δέθηκε» όπως επρεπε και σ' αυτό δεν έχουν ευθύνη οι τρεις απεργοί πείνας που συμμετέχουν στην αντιπροσωπεία.**

– **Οι αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης δεν «δέθηκε» όπως επρεπε και σ' αυτό δεν έχουν ευθύνη οι τρεις απεργοί πείνας που συμμετέχουν στην αντιπροσωπεία.**

– **Οι αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης δεν «δέθηκε» όπως επρεπε και σ' αυτό δεν έχουν ευθύνη οι τρεις απεργοί πείνας που συμμετέχουν στην αντιπροσωπεία.**

– **Οι αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης δεν «δέθηκε» όπως επρεπε και σ' αυτό δεν έχουν ευθύνη οι τρεις απεργοί πείνας που συμμετέχουν στην αντιπροσωπεία.**

την έκανε «11ετία, το πολύ 10ετία».

Ο αγώνας συνεχίζεται

Μετά απ' αυτές τις εξελίξεις, είναι φανερό ότι δεν μπορεί να γίνει κανένας απολογισμός του αγώνα. Αν οι απεργοί πείνας είχαν πάρει αυτά που συμφωνήθηκαν στη διαπραγμάτευση με τους τέσσερ

■ Αυταρχισμός, καταστολή, διοίκηση με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΕΡΒΕΝΑΓΑΣ

Την ένταση του αυταρχισμού, της πειθάρχησης, της καταστολής, τη διοχείριση των οικονομικών και συνολικά της λειτουργίας του σχολείου με κριτήρια επιχείρησης, τη μετατροπή του συλλόγου διδασκόντων σε διακοσμητικό στοιχείο, σηματοδοτεί ο ερχομός του νέου διευθυντή-γενικού δερβέναγα. Πλευρές του υπό κατάρτιση σχεδίου νόμου («αναδιοργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών εκπαίδευσης») έχουν δημοσιευτεί ήδη στον αστικό Τύπο, δίνοντάς μας πρόγευση του νέου διοικητικού μοντέλου της εκπαίδευσης.

Πλην, όμως, από το Νοέμβριο αιώνη, όταν η Διαμαντοπούλου παρουσίασε το «σχέδιο δράσης για την υλοποίηση των προγραμματικών δεσμεύσεων» του ΠΑΣΟΚ στον τομέα της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το πολυδιαφημισμένο «νέο σχολείο», γνωρίζαμε το γενικό πλαίσιο, που αναπόφευκτα απαιτούσε και άλλαγή στη «νοοτροπία» διοίκησης. Το «στοχοκεντρικό σχολείο», μέρος ενός «αναγνωστικού εκπαίδευτικού συστήματος στο πλαίσιο της ΕΕ και στο διεθνή χώρο», που θα επιδιώκει να εκπληρώσει τους «μετρήσιμους στόχους που θέτει για την εκπαίδευση και την κατάρτιση η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ», το «ανοικτό σχολείο», στο οποίο έχουν λόγο οι επιχειρήσεις και η «τοπική κοινωνία», το σχολείο του οποίου βασική παράμετρος είναι η «αυτοαξιολόγηση» σε πρώτη φάση και στη συνέχεια η αξιολόγηση, το σχολείο στο οποίο θέτει διευθυντή του διευθυντή της εκπαίδευσης, το πολυδιαφημισμένο «νέο σχολείο», γνωρίζαμε το γενικό πλαίσιο, που αναπόφευκτα απαιτούσε και άλλαγή στη «νοοτροπία» διοίκησης. Το «στοχοκεντρικό σχολείο», μέρος ενός «αναγνωστικού εκπαίδευτικού συστήματος στο πλαίσιο της ΕΕ και στο διεθνή χώρο», που θα επιδιώκει να εκπληρώσει τους «μετρήσιμους στόχους που θέτει για την εκπαίδευση και την κατάρτιση η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ», το «ανοικτό σχολείο», στο οποίο έχουν λόγο οι επιχειρήσεις και η «τοπική κοινωνία», το σχολείο του οποίου βασική παράμετρος είναι η «αυτοαξιολόγηση» σε πρώτη φάση και στη συνέχεια η αξιολόγηση, το σχολείο στο οποίο θέτει διευθυντή της εκπαίδευσης, το πολυδιαφημισμένο «νέο σχολείο», γνωρίζαμε το γενικό πλαίσιο, που αναπόφευκτα απαιτούσε και άλλαγή στη «νοοτροπία» διοίκησης.

Σύμφωνα με όσα δημοσιεύτηκαν στον Τύπο, ο νέος διευθυντής της σχολικής μονάδας:

◆ Απολλάσσεται πλήρως από τα διδακτικά του καθήκοντα, εφόσον προϊσταται μεγάλης σχολικής μονάδας. Αυτό δε γίνεται μόνο γιατί θα έχει αυξημένες αρμοδιότητες, αλλά για να αποκοπεί τελείως από το διδασκαλικό σώμα, να απαλλαγεί από κάθε παιδαγωγική, συγκαταβατική και «συντροφική» προς τους «συναδέλφους» του νοοτροπία, για να μπορέσει να παίξει με επιτυχία το ρόλο του αξιολογητή και του πειθαρχικού προϊσταμένου.

◆ Μετέχει (προφανώς, μάζι με άλλους, ίσως το σχολικό σύμβουλο, σύμφωνα με τους νόμους Αρσένη) στην οξιολόγηση του εκπαίδευτικού έργου και των εκπαίδευτικών του σχολείου. Η πειθάρχηση, η υποταγή στις απόψεις και τις οδηγίες του διευθυντή, ο οποίος θα είναι φορέας των αποφάσεων του υπουργείου Παιδείας, θα αποτελεί απαραίτητο όρο για τη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων, αλλά και για τη μισθολογική (σύνδεση μισθού-απόδοσης με το νέο μισθολόγιο) και βαθμολογική εξελίξη των εκπαίδευτικών και τελος για τη μονιμότητά τους, αφού ο φαστοστικός Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας ορίζει πως αν ο δημόσιος υπάλληλος κριθεί δυνοφέρεις μη προακτέος, τότε παραπέμπεται με το ερώτημα της απόλυτης.

◆ Είναι υπεύθυνος, σε συνεργασία με τα στελέχη Παιδαγωγικής Καθοδήγησης, για την κατάρτιση προγραμμάτων ενδοσχολικής επιμόρφωσης, των ταχύρρυθμων δηλαδή επιμορφώσεων της σχέσεων του εκπαίδευ-

τικού με την εκπαίδευση» και δημιούργησε έναν προγραμματικό Γολγοθά για το διορισμό, αλλά και για τη μονιμοποίηση και στη συνέχεια για την παραμονή του στο σχολείο (πιστοποιητικό παιδαγωγικής κατάρτισης, διορισμός με το σταγονόμετρο αποκλειστικά μέσω δισηνισμού ΑΣΕΠ, ενεργοποίηση του θεσμού του δόκιμου εκπαίδευτικού με διετή θητεία, επιβολή του «μέντορα», μονιμοποίηση ύστερα από αξιολόγηση, καθίερωση της «αυτοαξιολόγησης» σε πρώτη φάση και στη συνέχεια της αξιολόγησης, που θέτει υπό αμφισβήτηση το ύψος του μισθού, αλλά και τη πλάκας που δρομολογεί το υπουργείο Παιδείας.

◆ Εχει την ευθύνη για την οργάνωση των διαδικασιών «αυτοαξιολόγησης» της σχολικής μονάδας. Θυμίζουμε ότι η Διαμαντοπούλου δήλωσε ότι το τέχνασμα αυτό γίνεται για να μην προκληθεί σε πρώτη φάση «άγχος» στους εκπαίδευτικούς (οι μηνής του επιθεωρητισμού εξακολουθούν να είναι έντονες μέσα στους εκπαίδευτικούς, γ' αυτό και όλα τα σχέδια αξιολόγησης, αλλά και ψηφισμένοι νόμοι, έχουν μείνει ως τώρα στα χαρτιά). Στη συνέχεια θα έρθει το μπουγιουρντί της αξιολόγησης.

◆ Εχει την αποκλειστική ευθύνη της ηλεκτρονικής ενημέρωσης των απομικρωτικών υπηρεσιακών φακέλων των εκπαίδευτικών και των οικονομικών δεδομένων και των στοιχείων της αυτοαξιολόγησης. Σύμφωνα με όσα πειθαρχίζουνται στο σχέδιο δράσης για το «νέο σχολείο», η «αυτοαξιολόγηση» αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, που δήθεν συμβάλλει στη «βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης», θα αφορά στους πόρους της σχολικής μονάδας (μεταξύ των οποίων και οικονομικοί πόροι, που σηματοδοτεί ευθεία αναφορά σε αποκόμιση πόρων από «τρίτους»), στη διοίκηση της σχολικής μονάδας, όπου θα κρίνονται η διαμόρφωση-εφαρμογή του σχολικού προγράμματος και η αξιοποίηση μέσων και πόρων, στην υλοποίηση του προγράμματος χωρίς απώλεια διδακτικών ωρών (φωτογραφίζονται οι μαθητικές κινητοποιήσεις, οι καταλήψεις, οι απεργίες του εκπαι-

δευτικού προσωπικού), στο κλίμα και στις σχέσεις μεταξύ των παραγόντων της εκπαίδευτικής κοινότητας, στην εφαρμογή «καινοτόμων προγραμμάτων», στα αποτελέσματα της φοίτησης-επιδόσης των μαθητών (προαναγγέλλεται μαραθώνιος αξιολογικών κρίσεων και εξετάσεων, για να υπάρξει «αντικείμενο» κριτήριο).

Κοντολογίς, πειθαρχίζεται ένας διευθυντής που θα έχει άμεση εμπλοκή στη συγκρότηση του φακέλου του εκπαίδευτικού και ένας διευθυντής-μάνατζερ, κυνηγός πόρων για τη στήριξη της υλικοτεχνικής υποδομής και της λειτουργίας του σχολείου, από το παρελθόν και που καθιερώθηκαν στα σχολεία ως εξιλέωση του συστήματος για το φασισμό της εφταετίας και του καραμανλικού κράτους και επιβλήθηκαν, βεβαίως, κάτω από τους αγώνες του εκπαίδευτικού κινήματος (σ' αυτό το καθεστώς, ο διευθυντής εισηγείται για όλα τα θέματα της σχολικής μονάδας στο σύλλογο διδασκόντων, στον οποίο και ο ίδιος συμμετέχει με δικαίωμα ψήφου και ο σύλλογος αποφασίζει κατά πλειοψηφία).

Στην επιβολή αυτού του μοντέλου διευθυντή συνηγορεί η δραστική περικοπή των κρατικών δαπανών για την Παιδεία. Πειθαρχίζεται ένας διευθυντής με αστυνομική υποτροπία, που θα καταστεί κάθε μαθητική κινητοποίηση και θα λειτουργεί ως μπαμπούλας απέναντι σε κάθε εκπαίδευτικό που θα διανοθείται να απεργήσει, κουνώντας την απειλή της κατάταξης του σχολείου στον πάντοτε ήταν παρούσα, ενώ κατόρθωνε (στα σχολεία που είχαν ισχυρή παρουσία αγωνιστές εκπαίδευτικοί) να αποκρούσει μόνο επιμέρους πλευρές της συστηματικής παρέμβασης-κρατικής ή ιδιωτικής (π.χ. αξιολόγηση από σχολικούς συμβούλους, επιβολή «ευέλικτης ζώνης», είσοδος επιχειρήσεων στα σχολεία μέσω εκπόνησης «προγραμμάτων», παραβίαση διδακτικού ωραρίου), αφήνοντας ανέγγιχτο τον πυρήνα του περιεχομένου, τη δομή και τη λειτουργία του σχολείου, που στο κάτω-κάτω ήταν έξω από κάθε αρμοδιότητα του συλλόγου διδασκόντων.

Τώρα, όμως, τελειωσαν τα ψέματα. Ο σύλλογος διδασκόντων απλά προτείνει και η σύναψη «προγραμμάτων» με τις αιρετές περιφέρειες. Θα συμβουλεύουν δηλαδή τα σχολεία να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που παρέχουν τα ευρωπαϊκά προγραμμάτων και η αξιοποίηση τις χρονικές δυνατότητες» που διατίθενται στη σχολική μονάδα. Επίσης προτείνει στο διευθυντή εκ-

πάτο της αξιολογικής κλίμακας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη χρηματοδότησή του, τους μαθητές και τους δασκάλους του.

◆ Είναι ο πειθαρχικός προϊστάμενος για το προσωπικό της σχολικής μονάδας και μπορεί να επιβάλλει στον εκπαίδευτικό από έγγραφη επίπληξη μέχρι και πρόστιμο ίσο με το ένα έκτο των μηνιαίων αποδοχών του!

Στον αντίποδα, ο Σύλλογος Διδασκόντων πειθαρχίζεται σε διακοσμητικό ρόλο. Ο καιρός των άγριων μεταρρυθμίσεων δεν επιτρέπει πολλά «κορδελάκια» και γυαλιστερά περιτύλγματα, που έρχονται από το παρελθόν και που καθιερώθηκαν στα σχολεία ως εξιλέωση της σχολικής μονάδας.

Στην ιεραρχική δομή, αυξημένο ρόλο έχει και ο υποδιευθυντής, ο οποίος είναι και πρόεδρος της τριμελούς «Επιτροπής Σχολικής Διοχείρισης» (τα άλλα δύο μ

Χουντικής έμπνευσης «δημοψήφισμα»

Σε εξελίξη βρίσκεται το εργαστηρικό πραξικόπημα της ΠΑΣΚΕ στην ΕΘΕΛ. Ο Λιαγούρης και η παρέα του, αφού κατάφεραν με την ανοχή των παραπάνω του ΔΣ να κλείσουν τις κινητοποιήσεις και να διαιωνίσουν το κενό στη διοίκηση του σωματείου, έκαναν ένα ακόμη βήμα «καταστολή». Αναπολώντας την εποχή του αποφασισμένων και διατάσσουμε (δεν πρέπει σε κομιά περίπτωση να ξεχάμε τον χουντικής έμπνευσης νόμο του Ρέππτο για τις αστικές συγκοινωνίες) και ζηλεύοντας τον τρόπο με τον οποίο κυβερνούσαν τους λαούς τους τα εξέχοντα στελέχη της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, Μουντάρακ και Μπεν Αλι, αποφάσισαν ότι υπάρχουν μορφές «δημοκρατίας» στις οποίες δεν χρειάζεται η παρουσία των εργαζόμενων στη λήψη των αποφάσεων, ούτε η διεξαγωγή γενικής συνέλευσης. Αποφάσισαν λοιπόν να στήσουν κάλπες στα αμαξοστάσια και στο πρότυπο των χουντικών δημοψηφισμάτων να καλέσουν τους οδηγούς να αποφασίσουν

με ναι ή όχι στη συνέχιση των κινητοποιήσεων. Ορισαν μάλιστα, καταστρατηγώντας το καταστατικό του σωματείου που προβλέπει ότι μόνο με απόφαση της γενικής συνέλευσης μπορεί να γίνει δημοψήφισμα, ως ημερομηνία διεξαγωγής του την Τετάρτη 9/3, μέρα που είχε οριστεί η 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση όλων των εργαζόμενων στις αστικές συγκοινωνίες.

Οι υπόλοιπες παραπάνω του ΔΣ και ιδιαίτερα η ΔΑΚΕ και η ΔΑΣ δεν έκαναν επί της ουσίας τίποτα για να κόψουν τον τραμπούκιο τσαμπουκά της ΠΑΣΚΕ, «επενδύοντας» στη φθορά της από το ξεπούλημα και σε εκλογικά οφέλη. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι δεν επιθυμούσαν με ιδιαίτερη ζέση τη συνέχιση των κινητοποιήσεων, ούτε είναι διατεθειμένες να συρθούν σε έναν ογώνα με τα χαρακτηριστικά που ήθελε η βάση, τον οποίο δεν θα μπορούσαν μελλοντικά να ελέγχουν. Επι, την Τετάρτη 9/3 στήθηκαν στα αμαξοστάσια οι κάλπες, παρουσία μάλιστα και δικαστικών αντιπρόσωπων,

αφού η ΠΑΣΚΕ, παρουσίασε στο Πρωτοδικείο πλαστή ομόφωνη απόφαση του ΔΣ υπέρ της διεξαγωγής δημοψηφίσματος. Οι υπόλοιπες παραπάνω του ΔΣ καθώς και όσα σχήματα είχαν κατεβεί στις εκλογές με ανακοινώσεις τους κάλεσαν τους εργαζόμενους να απέχουν από την ψηφοφορία και να στελνουντας μήνυμα ότι μόνο μέσα από τις συνέλευσης των οδηγών μπορεί να βγουν αποφάσεις για τον κλάδο, χωρίς να επιδιώξουν να ματαιώσουν στην πράξη το πραξικόπημα της ΠΑΣΚΕ.

Η μοναδική έμπρακτη αντίδραση στα σχέδια της ΠΑΣΚΕ, ήρθε από το αμαξοστάσιο του Πειραιά, στο οποίο οι οδηγοί έσπασαν την κάλπη και δεν επέτρεψαν την διεξαγωγή της ψηφοφορίας. Οσον αφορά το αποτέλεσμα, ήταν και αυτό ασορτί με τα αντίστοιχα της χούντας (περίπου το 95% ψήφισε υπέρ της πρότασης της ΠΑΣΚΕ), όμως ο Λιαγούρης και η παρέα του δεν μπορούν να πανηγυρίσουν, γιατί η συμμετοχή δεν ξεπέρασε το 40% (από τους 5.100 οδηγούς

ψήφισαν περίπου 1.900).

Είναι φανερό ότι «λύση» στο αδιέξοδο που έχει δημιουργηθεί δεν μπορεί να δοθεί ούτε με τα δημοψηφίσματα της ΠΑΣΚΕ ούτε με τα παζάρια των παραπάνω στο ΔΣ. Οι πρωτοπόροι οδηγοί, που το προηγούμενο διάστημα μπήκαν μπροστά και «τράβηξαν» τον κλάδο στη συνέχιση του ογώνα, στέλνοντας ένα σαφέστατο μήνυμα αντίστασης και ελπίδας, πρέπει και πάλι να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να μην επιτρέψουν παχινίδια στην πλάτη τους. Είναι αναγκαίοττα να γίνουν οι απαραίτητες «διεργασίες» σε κάθε αμαξοστάσιο, ώστε στο άμεσο μέλλον να αναγκαστούν τόσο η ΠΑΣΚΕ, όσο και η υπόλοιπη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να αφήσουν τα παζάρια κορυφής και τα τερτίπια και να συρθούν σε γενική συνέλευση, στην οποία η βάση θα επιβεβαιώσει τη θέληση της να ματαιώσει την εφαρμογή του χουντο-νόμου Ρέππτα.

■ Καλπάζει η ανεργία

Κοροϊδεύουν με «ασπιρίνες» την εργατική τάξη

Στο 14,8% εκτινάχτηκε το ποσοστό ανεργίας (με τη σοβαρή υποεκτίμηση που κάνει η ΕλΣτατ) το Δεκέμβρη του 2010. Τον αντίστοιχο μήνα του 2009 ήταν 10,2% και το Νοέμβρη του 2010 ήταν 13,9%. Μέσα σ' ένα μήνα, προστέθηκαν στην τεράστια στρατιά άλλοι 41.066 άνεργοι.

Κι ενώ η ανεργία καλπάζει, η Κατσέλη εξακολουθεί να ανακοινώνει... προγράμματα. Αυτή τη φορά, όμως, ανακοίνωσε... «καινοτόμες δράσεις για τη στήριξη της εργασίας» και τις τύλιξε στο γυαλιστερό σελοφάν του «Εθνικού Επιχειρησιακού Σχεδίου για τη Στήριξη της Εργασίας 2011».

Οπως ανακοίνωσε η υπουργός Εργασίας, αυτές οι «δράσεις» βάζουν «ανάχωμα στην ανεργία, με αποδέκτες 192.000 τουλάχιστον ωφελούμενους» και οι οποίες «ουμπληρώνουν τις συνεχιζόμενες δράσεις του ΟΑΕΔ, που μέχρι τώρα, και είναι σημαντικό να το τονίσουμε αυτό, έχουν συγκρατήσει την αύξηση του προσστοιχίου ανεργίας κατά τρεις τουλάχιστον πιοσσοτιαίς μονάδες». Αυτό είναι καινούργιο προπαγανδιστικό τρικ. Τώρα μας λένε ότι ναι μεν η ανεργία καλπάζει, όμως με τις «δράσεις» της Κατσέλη κατάφεραν να τη μειώσουν κατά τρεις μονάδες (τρομεροί είναι στο μέτρημα!).

Αντί να προσφέρουν ουσιαστική στήριξη στους ανέργους, αυτοί προσφέρουν ζεστό χρήμα στους καπιταλιστές και κάποια άθλια επιδόματα σε ορισμένους ανέργους, τους οποίους πλέον βαφτίζουν εργαζόμενους, έστω κι αν αυτή η εργασία είναι μόνο για ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Για παράδειγμα, το πρόγραμμα «κοινωνικής εργασίας» που εξήγγειλε η Κατσέλη, αφορά απασχόληση μέχρι πέντε μήνες, με «καταβολή ενός επιδόματος κοινωνικής εργασίας» και ασφάλιση. Οχι κανονικό μεροκάματο, δηλαδή, αλλά ένα επιδόματα, που στο μάξιμο μπορεί να φτάσει τα 625 ευρώ, όπως είπε η υπουργός.

Το πιο προκλητικό είναι πως δικαιούχοι της πράξης θα είναι διάφοροι φορείς απασχόλησης, που –όπως είπε η Κατσέλη– «σε πρώτη φάση θα είναι περιφερειακοί φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Π.χ. στην Κομοτηνή θα είναι το Ινστιτούτο της INE – ΓΣΕΕ σε συνεργασία με το Ινστιτούτο της ΓΣΕΒΕΕ». Δίνει, δηλαδή στους «κοινωνικούς εταίρους» και πρώτα-πρώτα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ένα εργαλείο για να κάνει ρουσφετολογική πολιτική, παίζοντας με τον πόνο των ανέργων και των οικογενειών τους. Για να μη μιλήσουμε για τις λαμπιγές που θα γίνουν...

Ο Γιωργάκης, πάντως, δεν ξεχνά και τη λογική ΜΚΟ που τον διακατέχει, γ' αυτό και ξαναθυμήθηκε τον... εθελοντισμό. Στο υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Τρίτης ζήτησε την ανάπτυξη ενός κινήματος εθελοντών, που θα κινείται μαζί με την επιδοτούμενη κοινωνική εργασία των ανέργων, θεωρώντας πως αυτό αποτελεί προϋπόθεση για να διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή. Οπως είπε, υπάρχουν πολλοί που κατανοούν τις προσπάθειες της κυβέρνησης και τις δύσκολες ώρες που περνάει η χώρα και «παρά τα προβλήματα θέλουν να βελτιώσουν τη γειτονιά τους και να δουλέψουν εθελοντικά, για να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο. Εμείς, οφείλουμε να τιμήσουμε τις προσπάθειες αυτές και να στηρίξουμε τέτοιου ειδούς πρωτοβουλίες, από τον καθηρισμό, π.χ., μιας παραλίας, το βάψιμο μιας υπόγειας διάβασης, την παροχή του συστήματος ή τα δάση μας, μέχρι κάθε ειδούς κοινωνική εργασία! Οπως είπε, «εθελοντισμός και η απασχόληση είναι δύο διαφορετικά θέματα, αλλά ως προς το σύχρονο της κοινωνικής εργασίας, μπορούν να είναι αλληλοσυμπληρούμενα».

Οι υπουργοί προσπαθούν να κοροϊδέψουν με επιδόματα-ασπρίνες κάποιους ανέργους και ο πρωθυπουργός τους ζητά να βρουν και κορόδια που θα δέχονται να κάνουν τις ίδιες δουλειές τζάμπα. Εμπνέεται, από τους διάφορους Atenistas, που σκοτώνουν τον καιρό τους ξεμπαζώντας και καθορίζοντας οικόπεδα, προσφέροντας στον καπιταλισμό μια πρώτης τάξης υπηρεσία. Το κράτος θα χαρατσώνει ανελέγητα τους εργαζόμενους και ταυτόχρονα θα προσπαθεί να κοροϊδέψει τα παιδιά τους για να κάνουν τζάμπα τις δουλειές που θα έπρεπε να κάνουν αμειβόμενοι εργαζόμενοι.

■ ΚΕΠΕΠ Λεχαινών

Ασύλο σημαίνει τρόπο, όχι τόπο

Τον περασμένο Δεκέμβριο δημοσιεύτηκαν στον Τύπο οι καταγγελίες και οι αποκαλύψεις εθελοντών που απασχολούνταν στο ίδρυμα, οι οποίες έκαναν λόγο για κακοποίηση, παραμέληση και πληρμελή φροντίδα των περιθωρίων του ΚΕΠΕΠ. Το υπουργείο Υγείας, αφού πρώτα εξήρε περιθωρίες προσπάθειες της διοικήτριας του ίδρυματος και αφού ανακοίνωσε πως θα λύσει το πρόβλημα «με τις επόμενες εβδομάδες», ένιψε τα χείριστα του, νομιμοποιώντας ουσιαστικά το έγκλημα. Με δηλώσεις του στον Τύπο, ο γενικός γραμματέας Πρόνοιας του Υπουργείου Υγείας κ. Κοτριβάνος δήλωσε ότι θεωρεί την καθήλωση «αναγκαίο κακό» και μέθοδος δημόσιας υγείας, μόνως που θα αποφέρει αποτελεσματικά όπλα στη φαρέτρα της ψυχιατρικής εξουσίας.

Στο ΚΕΠΕΠ Λεχαινών, όπως και στα αντίστοιχα ιδρύματα σε όλη τη χώρα, η συντριπτική πλειοψηφία των τροφίμων παραφέρουν έγκλειστοι των ψυχιατρικών ασύλων, δε λέπτουν οι κάμερες παρακολούθησης, οι καθηλώσεις και η ακραία συνταγογράφηση. Θυμίζουμε την περίπτ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Moody blues έγινε η φάση (τι κομματάρα το «blue guitar» ε.), μια δλίψη (blue) και μια ακεφάλια (moodly) έφερε ο γνωστός, ομώνυμος οίκος αξιολόγησης με αποτέλεσμα να συγκληθεί χωρίς να συγκλίνει το κονκλάβιο των αρχιερέων του αστικού, καπιταλιστικού κοινοβουλίου (ναι, και η Αλέκα, γιατί!). Συντρόφια των Κοντροστήλων, γρηγορότερα δα ξεμείνετε από μελάνι παρά από υλικό.

Τα έχουμε ξαναπεί για τα εκπορευόμενα από τον μόνο τρομοκράτη –το κράτος– τρομοκρατικά δελτία που βαφτίζουν «επικίνδυνα» και «ακραία» τα προαιώνια καιρικά φαινόμενα, τις βροχές, τις καταιγίδες, τα χιόνια και τους ανέμους.

Mario Eclasmantes

Τελικά, μετά και τα πρόσφατα της Μαλακάσας, φαίνεται ότι τα φαινόμενα είναι ακραία για να κρύψουν τη γύμνια και την ανημοριά ενός παρασιτικού κηφηναριού, που δεν ζέρει πώς να διαχειριστεί τα όποια προβλήματα προκύπτουν μοιραία, μετά την αλλοτρίωση και τον αφανισμό του περιβάλλοντος στο βωμό του κέρδους. Μαζί τα κάνατε, μαζί φάτε τα, που δα 'λεγε και ο γίγας [κυριολεκτικά και αυτολεξεί ο όρος] της Βενεσέν και μετέπειτα αποδιωγμένος των Παρισίων. Γεια σου ρε γάμα-γάμα πιπί [είπαμε και μη γελάτε: είναι τα αρχικά της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας]. Γεια σου και σένα ωρέ Αρκάδα ιππουργέ ιπποδομών με τους δίκους σου... τσαμπαζήδες, σελέμηδες και ραχατλήδες.

Οσο για τους άλλους «τσαμπαζήδες», η σήρη προεδρίαντες δερμό χαιρετισμό στη συμβασιλεύουσα και στη 15χρονη που έδωσε μαδήματα αγωνιστικότητας όταν δύο ελεγκτές την κατακράτησαν παράνομα στο λεωφορείο. Διεμήνυσε ότι δεν πληρώνει «κάνοντας συνειδητή πολιτική πράξη» και τους πήγε «καροτσάκι» στο αστυνομικό τμήμα, με τους συγκεντρωμένους στο μεταξύ να φωνάζουν ειρωνικά «λευτεριά στους ελεγκτές».

Η ανθρώπινη ζωή απολαμβάνει της κρατικής προστασίας και μέριμνας, όπως κλίνουν σε όλες τις πτώσεις και με την προσήκουσα σοθρόπτη οι άγιοι πατέρες και αρχιερείς της άρχουσας τάξης. Γ' αυτό αφήνουν τους τριακόσιους απεργούς πείνας μετανάστες να φτάσουν στα όρια του δανάτου, γ' αυτό πέρασε στα «ψυλά» του Τύπου και χωρίς δηλώσεις ο χαρός έξι μεταναστών από την πυρκαγιά στο Αιγάλεω. Αν καιγόταν τίποτε υπηρεσιακά ποντίκια σε κάνα ναύ των κρατικών λειτουργιών, δα μας είχαν σπάσει τα νεύρα με τις ανακοινώσεις τους...

«Ο πολίτης αυτοασπενώνεται, ετερονομείται, όταν δίνει το δικαίωμα σε κάποιον άλλο -και δη στον επαγγελματία πολιτικό- να τον εκπροσωπήσει. Αυτή είναι ακριβώς η περίπτωση μιας αλλοτριωμένης έκφρασης της δέλησής του. Κάνει κάπι, ψωφίζει κι έχει την ψευδάσθηση πως είναι δημιουργός αποφάσεων τις οποίες αποδέχεται σαν να ήταν δικές του, ενώ στην πραγματικότητα καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από δυνάμεις που βρίσκονται πέρα από τον έλεγχο και τη γνώση του» (Erich Fromm).

Με βαθύτατο αίσθημα ευδύνης και παρά τις έντονες διαμαρτυρίες εδισμένων συντρόφων για το μεγάλο έλλειμμα ενημέρωσης που αφήνεται να δημιουργηθεί, η σήρη δεν δα ασχοληθεί με τις κρίσεις στον στρατό και στην αστυνομία, αλλά ούτε και με τις εκλογές στους δικηγορικούς συλλόγους της χώρας. Πληροφορίες μπορείτε να αναζητήσετε στον δεματικό, διαδεματικό και σχετικό αστικό τύπο. Θα ασχοληθούμε όμως εκτεταμένα [όχι σήμερα, μη χάριστε οι υπεύθυνοι πολίτες] με την «ώρα της γης». Ξέρετε, εκείνη τη μ@λ@κι@ που κλέινουν τα φώτα και που φέτος πέφτει στις 27 Μαρτίου, βράδυ κατά το οποίο γυρνούν και τα ρολόγια μία ώρα μπροστά. Πολλές ευδύνες για μας τους υπεύθυνους πολίτες και από τώρα προβάρουμε το κλείσιμο των διακοπών το βράδυ και το γύρισμα των ρολογιών τα ξημερώματα. Είναι και Σαββατούραδο και φοβούμαι διά την επιτυχίαν του εγχειρήματος [του πρώτου, γιατί το δεύτερο δεν αφήνει περιδώρια]...

Πέρασαν και οι αποκριές, η αδυροστομία είχε την τιμητική της, ας εκτροχιαστούμε και λίγο: Η εκδίκηση των μεταναστών κατά της δυτικής υποκρισίας που με το ένα χέρι συνδλίβει τον άνδρων και με το άλλο πρωθεί την εκπόρευση, είναι το dvd. Ξέρετε για ποιο λέμε, εκείνο όπου δύο μετανάστες πηδάνε ένα τυπικό δείγμα και εκαποντάδες άλλοι το πουλάνε στην πιάτσα...

Το είχαμε πει εξαρχής ότι αυτή η ιστορία με τους μετανάστες δα πάι νού μακριά τη βαλίτσα. Εχοντας βρει την εργαζόμενη κοινωνία αποδιοργανωμένη, στριμωγμένη και φοβισμένη, η κυβέρνηση συχνά δείχνει να δέλει και να προκαλεί συγκρούσεις, χωρίς να φοβάται να δείξει ένα στυγνό καταστατικό πρόσωπο. Και τώρα -βράδυ Τρίτης που γράφονται αυτές οι γραμμές παίζει με τη φωτιά, μια φωτιά μεγάλη και ανεξέλεγκτη...

Kokkinoskoufisita

Βασικό αίτημα η κατάργηση της μοναρχίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ται. Φέρουν όμως σε δύσκολη θέση και τη μεγαλύτερη σπουδαία ομάδα της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης και άλλες μικρότερες σπουδαίες ομάδες, που τάσσονται υπέρ μιας «πραγματικής συνταγματικής μοναρχίας» και αποδέχονται τον «εθνικό διάλογο» με το βασιλιά, με τον όρο να παραιτηθεί πρώτα ο επί 40 χρόνια πρωθυπουργός και θείος του διαδόχου, Khalifa bin Salman al – Khalifa. Γιατί φοβούνται ότι θα απομονωθούν από τους διαδηλωτές και θα μειωθεί η πολιτική επιρροή τους προς όφελος των άλλων πιο ριζοσπαστικών σπουδαίων πολιτικών δυνάμεων.

Η σουνιτική δυναστεία των Al – Khalifa κυβερνά το Μπαχρέιν περισσότερο από δύο αιώνες και εφαρμόζει συστηματικά μια πολιτική αποκλεισμών, περιθωριοποίησης και διακρίσεων σε βάρος των Σιίτες. Οι Σιίτες, παρόλο που αποτελούν το 80% του εργατικού δυναμικού είναι αποκλεισμένοι από τις θέσεις εργασίας στο δημόσιο τομέα, το στρατό, την αστυνομία και από διάφορες κοινωνικές παροχές. Η πολιτική αυτή προκαλεί εδώ και χρόνια τις αντιδράσεις και τις αντιστάσεις του σπουδαίου πληθυσμού, που καταστέλλονται με τη βία, την τρομοκρατία, τις φυλακίσεις και τα βασανιστήρια.

Η σουνιτική δυναστεία του Μπαχρέιν είναι στενός και ζωτικής σημασίας σύμμαχος των ΗΠΑ. Γιατί στο έδαφος του μικρότερου αραβικού κρατιδίου είναι εγκατεστημένο από το 20 Πογκόσμιο Πό-

Αίγυπτος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

την αιγυπτιακή κυβέρνηση σε ντόπιους Βεδουΐνους «τρομοκράτες» και τώρα προκύπτει από τα ντοκουμέντα ότι οργανώθηκε από τον υπουργό Εσωτερικών με στόχο να διευρύνεται η πρωτοβουλία για μειώσεις της χώρας για να αποτρέψουν ή να καταστελούν τις διαδηλώσεις που θα επιχειρήσουν να πραγματοποιήσουν οι Σιίτες.

Την Κυριακή, 6 Μαρτίου, πολλοί διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από το υπουργείο Εσωτερικών στο κέντρο του Καΐρου για να αποτρέψουν την καταστροφή ενοχοποιητικών ντοκουμέντων και να απαιτήσουν τη διάλυση της κρατικής Ασφαλείας. Ο στρατός πυροβόλησε στον αέρα για να διολύσει τους διαδηλωτές, οι οποίοι ταυτόχρονα δέχτηκαν επίθε-

ση από 200 περίπου ασφαλίτες με πολιτικά, που παρίστανται τους αντιφρονούντες πολίτες, αποτελώντας εργαλείο του μάρκετινγκ αυτών των επιχειρήσεων. «Διευρύνεται η πρωτοβουλία για μειώσεις τημών και στον κλάδο της εστίασης», διατυπώνει ο Καΐρος στη δράση του υπουργείου. Βέβαια, κανέναν δεν διαλύθηκαν, παρά μόνο όταν έγινε συμφωνία με το στρατό να μπεί μια αντιπροσωπεία 20 διαδηλωτών στο κτίριο για να βεβαιωθεί ότι δεν καταστρέφονται ντοκουμέντα.

Οπως φαίνεται, δεν είναι και τόσο εύκολο για τη στρατιωτική ηγεσία και τις αστικές πολιτικές δυνάμεις να χειρογάγγισουν το κίνημα και να επιβάλλουν πολιτικές επιλογές κόντρα στη λαϊκή θέληση, όσο τουλάχιστον παραμένει ζωντανό το πνεύμα της λαϊκής εξέγερσης.

Παραίτηση με νόημα

Παραίτηση, που έγινε άμε-

σα δεκτή από τον πρωθυπουργό, υπέβαλε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Οικονομικών Δ. Γεωργακόπουλος, πρώην υπουργός και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Η παραίτηση συνοδεύτηκε με επιστολή που περιλαμβάνει κατηγορίες για την τρόπο που το επιπλέον του παπακωνσταντίνου, με τη γνωστή μέθοδο των διαφρούν, φορτώνει στον Γεωργακόπουλο την υστέρηση των εσδόδων.

Η παραίτηση Γεωργακόπουλου έγινε μια μέρα πριν ανησυχεί, γιατί στην πλούσια σε πετρέλαιο ανατολική επιφύλαξη της Αλ – Χάσα είναι συγκεντρωμένος ο περισσότερος σπουδαίος πληθυσμός της χώρας (2 εκατομμύρια περίπου), που διατηρεί στενός δεσμούς με τους Σιίτες του Μπαχρέιν, και έχει δημιουργήσει έναν ολόκληρης της χρονιάς, υπολογίζεται σε περίπου 1,5 δισ. ευρώ, δείγμα της δεινής θέσης που βρίσκεται ο ελληνικός λαός. Η εξέλιξη αυτή προοιωνίζεται νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Συγκυριακή μείωση του πληθωρισμού το Φλεβάρη

Kατά 4,4% αυξήθηκε ο Γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή της Ελστατ το Φλεβάρη του 2011 σε σχέση με το Φλεβάρη του 2010. Πέρυσι τον ίδιο μήνα (σύγκριση Φλεβάρη 2010 με Φλεβάρη 2009) η αύξηση του ΔΤΚ ήταν 2,8%.

Σε σχέση με το Γενάρη, ο Δείκτης παρουσίασε μείωση 1,3%. Πάντοτε, όμως, ο Φλεβάρης έχει μια μικρή μείωση, λόγω των εκπτώσεων (πέρυσι η μείωση ήταν 0,5%). Σε μέσα επίπεδα (δωδεκάμηνο Μάρτη 2010 με Φλεβάρη 2011) ο δείκτης κινείται σε ψηφλότερα επίπεδα, εμφανίζοντας αύξηση 5,1%, έναντι αύξησης 1,4% που είχε σημειώσει το αμέσως προηγούμενο δωδεκάμηνο. Εχουμε, δηλαδή, σχεδόν τετραπλασιασμό.

Η επιμέρους ανάλυση του Δείκτη, όπως την κάνει η Ελστατ, δείχνει ότι δεν

υπάρχει καμιά τάση αποκλιμάκωσης. Συγκεκριμένα, η μείωση κατά 1,3% σε σχέση με το Γενάρη προήλθε από τις μειώσεις:

– Κατά 17,6% της ομάδας «Ενδυση-Υπόδηση», λόγω των γενικών χειμερινών εκπτώσεων.

– Κατά 2,5% της ομάδας «Διαφράγματα – ειδή νοικοκυριού και υπηρεσίες», λόγω των γενικών χειμερινών εκπτώσεων.

– Κατά 0,4% της ομάδας «Ξενοδοχεία-Καφέ-Εστιατόρια», λόγω κυρίως της επαναφοράς των τιμών των σερβιριζόμενων ειδών στα επίπεδα πριν από τη χορήγηση του Δώρου Χριστουγέννων.

– Κατά 0,7% της ομάδας «Άλλα αγαθά και υπηρεσίες», λόγω κυρίως της μείωσης των ειδών ταξιδίου-λοιπών προ-

σωπικών ειδών (εξαιτίας των γενικών χειμερινών εκπτώσεων), αλλά και λόγω της μείωσης των τιμών στα ειδή ατομικής φροντίδας.

Είχαμε, όμως, και αυξήσεις σε ορισμένες κατηγορίες. Συγκεκριμένα:

– Κατά 0,8% της ομάδας «Διατροφή και μη αλκοολούχα πιότα», λόγω αύξησης κυρίως, των τιμών στα ψάρια νωπά, φρούτα νωπά, λοχανικά νωπά, πατάτες νωπές.

– Κατά 0,9% της ομάδας «Στέγαση», λόγω αύξησης των τιμών, κυρίως, στο πετρέλαιο θέρμανσης.

– Κατά 0,4% της ομάδας «Μεταφορές», λόγω αύξησης των τιμών, κυρίως, των εισιτηρίων των αστικών συγκοινωνιών.

■ Δίκη για την υπόθεση ΣΠΤΦ

Τα Μαθηματικά του ασφαλίτη

Mετά τους ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής, που ξεφτίλιστηκαν στο δικαστήριο καθώς δεν μπορούσαν με τίποτα να υποστηρίξουν το κατηγορητήριο, ήρθε η ώρα να υποστεί το ίδιο ξεφτίλισμα και ο συντονιστής της επιχείρησης, ο προϊστάμενος του Τμήματος Αντιμετώπισης Εσωτερικής Τρομοκρατίας Παρασκευάς Χηνόπουλος.

Και τι δεν ακούστηκε από το στόμα του. Οτι οι βάρδιες

έβγαιναν προφορικά και ο ίδιος δεν θυμάται τα ονόματα των ασφαλιτών που πήραν μέρος στην παρακολούθηση, εκτός από τους τρεις που επιλέχτηκαν να καταθέσουν για μάρτυρες (αν αυτοί οι τρεις είναι οι πιο έξυπνοι, μπορούμε να φανταστούμε πώς είναι οι υπόλοιποι)! Οταν, μετά από πίεση των συνηγόρων υπεράσπισης, θυμήθηκε ένα, αποδείχτηκε ότι πρόκειται για άνθρωπο που έχει πεθάνει! Μάλιστα, ο νεκρός ήταν εκείνος που λειτουργούσε ως ενδιάμεσος ανάμεσα στον ίδιο και τους

τους 20 ασφαλίτες που πήραν μέρος στην παρακολούθηση, εκτός από τους τρεις που επιλέχτηκαν να καταθέσουν για μάρτυρες (αν αυτοί οι τρεις είναι οι πιο έξυπνοι, μπορούμε να φανταστούμε πώς είναι οι υπόλοιποι)! Οταν, μετά από πίεση των συνηγόρων υπεράσπισης, θυμήθηκε ένα, αποδείχτηκε ότι πρόκειται για άνθρωπο που έχει πεθάνει! Μάλιστα, ο νεκρός ήταν εκείνος που λειτουργούσε ως ενδιάμεσος ανάμεσα στον ίδιο και τους

άλλους ασφαλίτες! Επομένως πήρε όλα τα μυστικά στον τάφο του! Και βέβαια, την πιληροφορία για το «ύποπτο» σπήτι την έλαβε «μέσω της διοίκησης»!

Η μεγάλη πλάκα ήταν με τα ευρήματα που μαζεύτηκαν από κάποιο κάδο σκουπιδιών, τα οποία αλλιώς τα μέτρησαν οι... σκουπιδοσυλλέκτες-ασφαλίτες και αλλιώς αυτοί που τα παρέλαβαν και συνέταξαν την έκθεση κατάσχεσης. Για τρεις σακούλες κατέθεσαν ο Χηνόπουλος και οι υφιστάμενοί του, για τέσσερις κάνει λόγο η έκθεση κατάσχεσης της υπηρεσίας τους! Παρά τη βοήθεια του εισαγγελέα, ο Χηνόπουλος, που τα είχε χάσει τελείως, έδωσε την εγγές αμίμητη απάντηση, όταν του επισημάνθηκε το γεγονός: «Το εύρημα ήταν τρεις σακούλες. Το μόνο που μπορώ να πω είναι να βγάλων μια από αυτές και να γίνων οι σακούλες τέσσερις». Τρία μείον ένα ίσον τέσσερα! Και καινούργια Μαθηματικά κατασκευάζει η Αντιτρομοκρατική.

Δεν μπορούσε, βέβαια, να ισχυριστεί ότι δεν κρατούσε καν σημειώσεις απ' όσα του ανέφεραν, διά ζώσης ή από το τηλέφωνο οι υφιστάμενοί του. Κρατούσε σημειώσεις, αλλά πλέον δεν τις έχει! Προσπάθησε να μας πείσει, ότι η Αντιτρομοκρατική δεν συνέταξε εκθέσεις γι' αυτή την υπόθεση, ούτε κρατά σχετικό φάκελο. Απλά, δεν πρόκειται ποτέ να φέρουν τέτοια στοιχεία στο δικαστήριο, για να μπορούν να καταθέτουν προφορικά ότι τους βολεύει για τη στήριξη του κατηγορητήριου. Τέτοια δίκη γίνεται στον Κορυδαλλό!

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Επειδή αυτές τις ώρες προέχουν άλλα πράγματα και δεν υπάρχει και η καλύτερη των διαθέσεων, αντηγράφουμε – όχι από τεμπελιά – αποσπάσματα από ένα ενδεικτικό των σκέψεων άρθρο που βρήκαμε στο διαδίκτυο. Με τη σκιά εκείνου του «ο παππούς πρόσφυγας, ο πατέρας μετανάστης, εσύ ρατσιστής»...

«Απ' το πρώι με στη βροχή και μέσα στο λιοπύρι / για μια μπουκιά κι ένα ποτήρι και δόξα τω θεώ», από το τον Μίκη Θεοδωράκη σε στίχους του Ιάκωβου Καμπανέλη και με αρχικό ερμηνευτή τον Γιάννη Πουλόπουλο στο θεατρικό έργο «Η γειτονία των αγγελών» (1963). Εχουν περάσει πενήντα χρόνια από τότε που ο Στέλιος Καζαντζίδης έκτιζε τη φήμη του τραγουδώντας για τα προβλήματα του εργατικού κόσμου και τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι έλληνες μετανάστες στις φάμπτρικες της Γερμανίας. «Στις φάμπτρικες της Γερμανίας και του Βελγίου τις στοές / πόσα παιδιά σκληρά δουλεύουν / και κλαίνε οι μάνες, όχι μοναχές», από την ομώνυμη σύνθεση του Καζαντζίδη σε στίχους Κώστα Βίρβου. Ο Καζαντζίδης τραγουδά και το «Στις φάμπτρικες της ξενιτιάς» με ανάλογο θέμα του Θόδωρου Δερβενιώτη, το «Ψωμί της ξενιτιάς» των Γιάννη Βασιλόπουλου και Παύλου Ζεμανδή και «Το διαβατήριο» των Δερβενιώτη-Βίρβου. Το παραδοσιακό «Τζιβαέρι» και η «Αχάριστη» του Βασιλη Τσιτσάνη είναι δύο από τα πιο γνωστά τραγούδια που επίσης αναφέρονται στην ξενιτιά. Ως συνέχεια της οικονομικής κατάστασης της εποχής, ο Γιάννης Μαρκόπουλος καταπάστηκε αρκετές φορές με το θέμα και έγραψε ολοκληρώμενά άλμπουμ, όπως «Οι Εργάτες» το 1976 με ερμηνευτή τον Λάκη Χαλκιά και τραγούδια όπως τα «Ανεργία», «Το παράπονο του εργάτη», «Χωρίς υπερωρίες», «Οικοδόμος δίχως σπίτι». Λίγα χρόνια πριν είχε γράψει ένα από τα πιο πετυχημένα έργα του με τίτλο «Μετανάστες» και ερμηνευτές τους Βίκυ Μοσχολιού και Λάκη Χαλκιά. Οι στίχοι ήταν του Γιώργου Σκούρτη: «Η φάμπτρικα δεν σταματά, δουλεύει νύχτα μέρα / και πώς τον λέν' το διπλανό και τον τρελό τον Ιταλό / να τους ρωτήσω δεν μπορώ, ούτε να πάρω αέρα».

Αυτά λέει το άρθρο (κόψαμε και κάποια που δεν μας αρέσαν), ενώ αίσθηση έκανε το «Νερό κι αλάτι» των «Υπερραστικών» για το οποίο ακούσαμε πολλά καλά: «Σαράντα μέρες κλάψε με πατέρα, ρημάζειν τον τόπο μας, θα φύγω. Ανθρώπινη ζωή θα πάω να χτίσω, τους φράχτες και τις νάρκες θ' αφήφησω. Στη φτώχεια που γεννήθηκα και η ανάγκη με παιδεύει. Αδιέξοδες οι μέρες μου κι οι νύχτες μου συντρίμμια. Δουλέμπτοροι σταθήκανε μπροστά μου, σε μαύρα σαπιοκάραβα με ρίζαν. Με φόρτωμα της γης τους κολασμένους στα άγρια τα πελάγη ξανοιχτήκαν. Στο κύμα που λυσσομάνα η ανάσα μας κομμένη, να κρέμεται απ' το βλέμμα μας μια τόση δα ελπίδα. Σε τούτα εδώ τα χώματα που ήρθα, στ' αμπέλια, στις ελιές, μέσα στους κάπιτους αργάπτάζα το βιος του αφεντικού μου, φωνή δεν είχα, μαύρη η δουλειά μου. Κλεισμένος σ' εργοτάξια, θαμμένος σε υπόγεια, να τρέφονται απ' τη σάρκα μου σχόρταρια θηρία. Νερό κι αλάτι, 300 βράχοι και λίγοι κόκκινοι ζάχαρης, πριν με μετρήσει η ζυγαριά να αργοσβήνω, πολεμώντας. Ο ιδρώτας μου κυλούσε με στις πόλεις, σε δρόμους, εργοστάσια, ναυπηγεία. Τα χέρια μου πληγιάζαν στους χειμώνες που μάτωνα για ξένα μεγαλεία. Και στήριγμα στους γέροντες που απόβλητοι σωπαίναν. Στο άδειο προσκεφάλι τους μια στάλα από φροντίδα. Αυτοί που νόμιμα μ' απομοζούσαν λαθαρία ονομάσαν τη ζωή μου, να ιδρώνω, να κοπιάζω, να παράγω, μα δίκιο να μη βρίσκω στο κελί μου. Και τρέμω τα τσιράκια τους που με παραφύλανε. Γυρεύω τα αδέρφια μου, τους ντόπιους τους εργάτες. Νερό κι αλάτι, 300 βράχοι και λ

KONTRA

Στον οχετό του ελληνικού ποδοσφαίρου, αηδιάζουν ακόμη και τα σκατά

Πέντε αγωνιστικές απομένουν για τη λήξη του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος, ο τίτλος έχει κριθεί και το ενδιαφέρον επικεντρώνεται κατά πρώτο λόγο στην ουρά, για το ποιες ομάδες θα ακολουθήσουν τον Πανσεραϊκό στη Β' Εθνική (Αστέρας Τρίπολης και Λάρισα είναι οι επικρατέστερες, με τον Ατρόμητο και τον Αρη να κινδυνεύουν σοβαρά) και δευτερεύοντως στη μάχη για το ποιες ομάδες θα ακολουθήσουν τον Παναθηναϊκό στα play-offs, που θα κρίνουν την 2η θέση και τα ευρωπαϊκά εισιτήρια. Υπό φυσιολογικές συνθήκες, εμείς οι αθλητικογράφοι θα είχαμε πρόβλημα στο να βρούμε ειδήσεις, αφού το αγωνιστικό ενδιαφέρον έχει μειωθεί κατακόρυφα, όμως οι «ανδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου δεν μας αφήνουν να πλήξουμε. Στο παρασκήνιο γίνεται της πουτάνας και οι «αποκαλύψεις» για την ύπαρξη παρόγκας καλά κρατούν.

CD με αποκαλύψεις για προσπάθειες δωροδοκίας διαιτητών, δημόσιες αντιπαραθέσεις μεταξύ Κούγια, που καταγγέλλει την παρόγκα και μπλέκει τον Μαρινάκη σε απόπειρα δωροδοκίας, και Μπέου, που φέρεται να είναι ο «παραγκάρχης» και εμπλέκει με τη σειρά του τον πρόεδρο του Παναθηναϊκού, Νίκο Πατέρα, ως τον όγκωστο συνομιλητή του. Την περασμένη Τετάρτη, ο πρόεδρος της ΠΑΕ Παναχαϊκή, Αλέξης Κούγιας, προχώρησε στην αποκάλυψη του περιεχομένου των περίφημων CD, με βαριές κατηγορίες κατά του Αχιλέα Μπέου, για απόπειρα δωροδοκίας του διαιτητή Δαλούκα στο Αρης-ΠΑΟ, καθώς και απειλές εναντίον του, αλλά και προσπάθεια επηρεασμού του ιταλού διαιτητή στον αγώνα Μακάμπι-Ολυμπιακός, με τη βοήθεια του Δαλούκα, τονίζοντας ότι δέχθηκε πιέσεις από «συχνά» πρόσωπα, ώστε να μην προχωρήσει στη συνέντευξη Τύπου και τις αποκαλύψεις.

Σύμφωνα με το όσια περιέχονται στο πρώτο CD, ο Μπέος, δουλεύοντας για λογαριασμό του Μαρινάκη, προσπάθησε, με τη βοήθεια του Δαλούκα, να «πιάσει» τον ιταλό διαιτητή Λουκάς Μπάντι που θα σφύριζε τον αγώνα Μακάμπι - Ολυμπιακός. Το «δωράκι» προς τον διαιτητή θα ήταν 200.000 ευρώ, όμως η δουλειά στράβωσε, γιατί ο Ιταλός ήταν νέος και ήθελε να κάνει καριέρα, με συνέπεια να μην πλη-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σιάζε-

ται. Ο Μπέος, μόλις έμαθε ότι η δουλειά στράβωνε, προσπάθησε κι αυτός με δικούς του ανθρώπους να βρει μια λύση, όμως κι αυτή η απόπειρα έπεσε στο κενό. Τότε επικοινώνησε με τον Μαρινάκη και του είπε ότι δεν μπορεί να γίνει κάτι από τη μεριά του και γι' αυτό θα έπερπετε να φωχτεί μόνος του. Μάλιστα, εξαιτίας της αποτυχίας του, ψιλοτσακώθηκε με τον Μαρινάκη, που θεώρησε ότι δεν ήθελε να τον βοηθήσει.

Σύμφωνα με το δεύτερο CD, ο Μπέος συνυμίλει με κάποιον σχετικά με τον διαιτητή του αγώνα Αρης - Παναθηναϊκός 0-1 στις 11/9/2010. Ο Μπέος, όταν έμαθε ότι για τον συγκριμένο αγώνα θα οριζόταν διαιτητής ο Κάκος, διαφωνήσεις και ζήτησε να οριστεί ο Δαλούκας, ο οποίος θα έπαιξε Αρη 52-48, δίνοντας τα «στόρια» και ένα προβάδισμα στην έδρα. Ο Μπέος επικοινώνησε με τον Δαλούκα και τον ζήτησε να βοηθήσει. «Δεν θέλω να κάνεις έγκλημα. Να βοηθήσεις. Θα βοηθήσεις;» ήταν τα λόγια του, με τον διαιτητή να συμφωνεί και τον Μπέο να επανέρχεται λέγοντας: «πρόσεχε γιατί θα γίνει της πουτάνας. Και δεν θέλω να είμαι εγώ στη μέση. Να

ρειας, η πρώτη ομάδα της περιφέρειας που αγωνίστηκε στην Ευρώπη, η μοναδική ομάδα στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο που δεν έχει χορηγό τον ΟΠΑΠ και δεν χρωστάει πουθενά, αλλά το κύλωμα δεν την αφήνει να ανέβει κατηγορία.

Από την πλευρά του ο Μπέος παραδέχεται ότι η φωνή που ακούγεται είναι δική του, κατονομάζει ως συνομιλητή του το Νίκο Πατέρα, τονίζοντας ότι ο Πατέρας έχει πάνω από 500 κασέτες και CD, αφού του αφέσει να υχογραφεί τους συνομιλητές του, και κατηγορεί τον Κούγιο ότι παρουσιάζει τα πράγματα όπως θέλει, κάνοντας μοντάζ στο περιεχόμενο του CD.

Από την πλευρά της πολιτείας ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Νικητιάδης δηλώσει: «Υπάρχουν πολλά καρκινώματα χρειάζεται συνολική παρέμβαση της Πολιτείας», αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά ότι η εκάστοτε κυβέρνηση βρίσκεται σε απόλυτη ευθυγράμμιση με τις επιδιώξεις και τις απαιτήσεις των καπιταλιστών που διοικούν το ελληνικό ποδόσφαιρο και λειτουργεί σαν υπάλληλος τους. Δεν χρειάζεται να τονίσουμε ότι δεν υπάρχει καμία εμπιστοσύνη στα λεγόμενα Κούγια, Μπέου ή κάποιου άλλου από αυτούς που λυμαίνονται το επαγγελματικό ποδόσφαιρο στη χώρα μας. Η αναφορά μας στο θέμα δεν είναι γιατί πιστεύουμε ότι θα γίνει κάτι και θα υπάρχει κάθαρση, αλλά για να τονίσουμε για μια ακόμη φορά ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι απλά και μόνο ένα «πενεντυτικό» Ελντοράντο, στο οποίο οι καπιταλιστές, χρησιμοποιώντας όλα τα θεμιτά και αθέμιτα μέσα, προσπαθούν να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους, και δεν έχει καμία σχέση με το ποδόσφαιρο που αποτελούσε, αποτελεί και θα αποτελεί το πιο λαϊκό άθλημα. Οσο για την Μπαρτσελόνα, που συνδυάζει το θέαμα και τη χαρά του λαϊκού ποδοσφαίρου με το «επενδυτικό» επαγγελματικό ποδόσφαιρο, είναι απλούστατα η εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΦΡΙΤΖ ΛΑΝΓΚ

The complete Metropolis

8 χρόνια μετά, η κλασσικότερη ίσως ταινία όλων των εποχών προβάλλεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα στην πλήρη της μορφή. Οπως πολλές πολιές θρυλικές ταινίες, η «Μετρόπολης» έζησε το δικό της ταξίδι στο χρόνο αφού -με εξαίρεση την πρώτη προβολή της στις 10 Ιανουαρίου 1927- εκείνη την εποχή οι διανομείς και αιθουσές άρχισαν οι καθένας το δικό του αυθαίρετο μοντάζ για εμπορικούς λόγους.

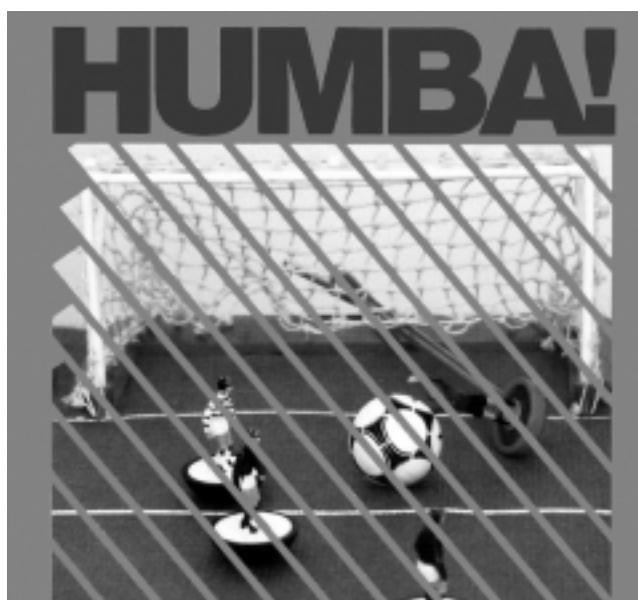
Ετσι, όλα αυτά τα χρόνια, ελάχιστοι θεατές είδαν την πλήρη μορφή της ταινίας, ωστόσου το 2008 ανακαλύφθηκε σε κάποια ιδιωτική ταινιοθήκη της Αργεντινής ένα ταλαιπωρημένο αντίγραφο 16mm, το οποίο οι ειδικοί κατάφεραν με πολλούς κόπους να αποκαταστήσουν ψηφιακά, προσθέτοντας 25 ακόμα λεπτά στην έως τότε γνωστή διάρ-

κεια του φιλμ. Η νέα κόπια προβλήθηκε πανηγυρικά πριν ένα χρόνο στο Βερολίνο με τη «Ζωντανή» συνοδεία της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Βερολίνου.

Ισως δεν χρειάζεται καν να υπενθυμίσουμε (αφού είναι δύσκολο να υπάρχει κινηματογραφόφιλος που να μην έχει δει το «Μετρόπολη»), ότι πρόκειται για ένα απίστευτο, για την εποχή του, φουτουριστικό φιλμικό επίτευγμα, επηρεασμένο απ' όλες τις πρωτοποριακές κατακτήσεις όλων των τεχνών της εποχής εκείνης, που με τη σειρά του επηρέασε όλους τους μετέπειτα σημαντικούς ή όχι σκηνοθέτες ταινιών επιστημονικής φαντασίας, από τον Κιούμπρικ μέχρι τον Μπεσόν.

Παράλληλα πρέπει να τονίσουμε ότι η πλήρης κόπια της Αργεντινής δεν έχει να κάνει καθόλου με το κεντρικό μήνυμα που αναδεικνύουν όλες οι εκδοχές της ταινίας του Λανγκ και που δεν είναι άλλο από το αφελέστατο επιμύθιο: «ανάμεσα στο μυαλό και τα χέρια ο μεσάζων πρέπει να είναι η καρδιά». Η «Μητρόπολη» -για όσους δεν θυμούνται- είναι ο επίγειος παράδεισος του μελλοντούς στηριγμένος στην υπόγεια κόλαση των εκμεταλλευμάτων εργατών. Ομως, κατά τον Λανγκ, κάθε εξέγερση, όσο δικαιολογημένη και αν είναι, είναι τουλάχιστον άμυαλη. Ετσι αυτό που απαιτείται ανάμεσα στους κεφαλαιοκράτες που είναι το μυαλό και τους εργάτες που είναι τα χέρια, είναι οι μεσολαβητές με την αγνή καρδιά και τις άδολες προθέσεις. Είναι προφανές ότι οι ιδέες του Φριτζ Λανγκ, ενός ανθρώπου με ισχυρές μεταφυσικές και καθολικές καταβολές, είναι πολύ πιο πίσω από φιλοσοφική και επιστημονική άποψη (ας αφήσουμε την πολιτική ακόμα και από την εποχή του, αν σκεφτούμε ότι από τη γενέτειρά του, τη Γερμανία, καταγόταν ένας Χέγκελ ή ένας Μαρξ).

Λάβαμε και ευχαριστούμε πολύ τη συντακτική ομάδα του HUMBALI, το 4ο τεύχος του περιοδικού, στο οποίο, εκτός των άλλων υπάρχει ένα πολύ καλό αφιέρωμα στο Subbuteo, που μας γύρισε πίσω στα χρόνια της νεότητας και του απελειωτού σουλατορίσματος στα γήπεδα της Αθήνας και όχι μόνο. Οσοι αγαπάμε το γήπεδο και ταυτόχρονα τοποθετούμε τον εαυτό μας εκτός των τεχνών θα πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για να πείσουμε τους νεολαίους της εργατικής τάξης που πλαισίουν τους ιδιωτικούς στρατούς των καπιταλιστών που διοικούν τις επαγγελματικές ομάδες, ότι στοιχίζονται πίσω από κίβδηλα λάβαρα, εξυπρετώντας τα επιχειρηματικά σχέδια αυτών που καθημερινά τσακίζουν τη ζωή και τα όνειρά τους. Οσοι και όσες βρεθείτε στην Αθήνα το Σάββατο 12/3, περάστε μ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

300 βράχοι, νερό κι αλάτι

Ζαχαρο-καθικάκι

Καρατζαφύρερ, κλάιν μάιν

(Ξανά) Moody's (Blues)

Και να μην ξεχνάμε ποιοι ξεκίνησαν (ημέρες Νομικής) την προπαγάνδα περί «πολιτικών καθοδηγητών» της απεργίας πείνας...

◆ «Μεγάλοι κερδισμένοι από τις αγοραπωλησίες ήταν οι Ελλήνες αλλά και ξένοι αγοραστές των οθωμανικών περιουσιών της Αττικής. Και μεγάλων και μικρών κτημάτων. Και μέσα στην πόλη και έξω από αυτήν. Η ανακήρυξη της Αθήνας σε πρωτεύουσα του νέου κράτους τους επέτρεψε μέσα σε 4-5 χρόνια να έχουν πολλαπλασιάσει πολύ περισσότερο του 4πλασίου που υπολόγιζε ο Ευνάρδος ήδη το Σεπτέμβριο του 1830 τα κεφάλαιά τους. Οι ευτελείς τιμές στις οποίες αγοράστηκαν τα τουρκικά κτήματα δεν προξένησαν βέβαια ζημία στους Τούρκους πωλητές, που ούτως ή άλλως πριν από το πρωτόκολλο του Φεβρουαρίου του 1830 είχαν ήδη ξεγράψει τις περιουσίες τους, μια και ήδη είχαν εγκαταλείψει οι περισσότεροι την Αττική από το 1822. Πάνω από 3.000.000 γρόσια πρέπει να καταβλήθηκαν τότε στην Αθήνα, και βέβαια ο Χατζή Ιμαρήλ μπέης δεν πρέπει να ήταν παραπονούμενος αφού από το τίμημα λάμβανε ποσοστά που κυμαίνονταν από 10% έως και 30% στις περιπτώσεις μεγάλων κτημάτων. Ασφαλώς μεγάλοι χαμένοι ήταν οι χωρικοί της Αττικής. Γ' αυτούς διατηρήθηκε το προηγούμενο καθεστώς γαιοκτησίας. Η μόνη διαφορά ήταν η αλλαγή των αφεντικών. Από τους Τούρκους πέρασαν στη δικαιοδοσία των Ελλήνων». (Θ. Δρίκος: «Οι

Μικρή συμβολή από το «Κουφαρτέτο» του Χ. Μίλερ στη σημερινή συγκυρία.

σε μια συλλογή διηγημάτων στην οποία ο συγγραφέας ενδιαφέρεται μόνο για τις πρωστικές ερωτικές του περιπέτειες (και καλά κάνει στην τελική) έχοντας κλείσει τα αυτιά του ερμητικά στον ήχο του 2ου παγκόσμιου πολέμου (βλ. και ημερομηνία συγγραφής μερικών διηγημάτων); Μπορεί ο Μπούνιν να αναγκάστηκε (όντας βογιάρος) να δουλέψει για να ζήσει, αλλά ο προλογίζων δεν χρειάζεται να (μας) δουλέψει για να ζήσει...

◆ «Σα συνέπεια της παραίτησής του, ο Ιβενς αφενίται τα ακριβά μηχανήματα που

τίθενται στη διάθεσή του και δουλεύει με μια μικρή, παλιά μηχανή χεριού και με ελάχιστο κινηματογραφικό υλικό κακιάς ποιότητας, που τον υποχρεώνει σε μεγάλες οικονομίες και που έχει μια ασυνήθιστη αναλογία ανάμεσα στο γύρισμα και το αποτέλεσμά του (με 50 λεπτά που έχει γυρίσει ο Ιβενς, φτιάχνει στο τραπέζι του μοντάζ ένα φιλμ 22 λεπτών!)» (Κλάους Κράιμαϊερ: «Γιόρις Ιβενς»). Περί υπερπαραγωγών και υποπαραγωγών.

◆ «Με βάση τις κατευθύνσεις του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, ο στρατός ετοιμάζεται για ρόλους και αποστολές εσωτερικής "τάξης και ασφάλειας"» (Ριζοσπάστης, 27-2-11). Ενώ ο ρόλος του είναι να διαφύλασσει τα σύνορα της χώρας, δηλαδή; (Ερμε Λένιν...).

◆ Με το 27ο συνέδριο του

«ΚΚΣΕ το 1986 «τέθηκε σε κίνηση μια διαδικασία ακύρωσης όλων των βηματισμών του 20ου αιώνα στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού (ανώριμου κομμουνισμού)». (Ε. Μπέλλου, μέλος Π.Γ. Κ.Ε. «ΚΚΕ», «Ρ», 27-2-11). Όλων των βηματισμών (τουρλουμπούκι, δραδάδη). Λες και δεν υπήρξαν άλλα συνέδρια του ΚΚΣΕ που το έκαναν αυτό (αλλά ίμα έχεις για πρότυπό σου ΚΑΙ τον Χρουστσίφ, ΚΑΙ τον Μπρεζίνεφ, ΚΑΙ τον Τσερνιένκο, ΚΑΙ τον Γκορμπατσόφ είναι ανεξίτηλα γραμμένο στο μέτωπό σου και δεν φεύγει το άτιμο...)».

◆ «Οι εκ της αριστεράς εκπρόσωντες Καρομουρτζούνηδες και η απεργία πείνας των μεταναστών» (Η ΑΥΓΗ, 5-3-11). Μέμφεται η εφημερίδα τους Κουβελαίους. Ελα όμως που έχει τέτοιους και στο προσωπικό της, όπως τον Α. Χρυσοστομίδη (Η ΑΥΓΗ, 27-2-11) – «Το όπλο της απεργίας» – που συνιστά... ψυχαριμία (κοινώς μην το παρακάνουμε με τις απεργίες...).

◆ Αποριούλα: ο Κ. Κάρης, δημοσιογράφος της ΑΥΓΗΣ (και πρώην διευθυντής της) είναι το ίδιο πρόσωπο με τον Κ. Κάρη, δημοσιογράφο, στο ΔΣ του Αθήνα 9,84 από την ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΑΜΙΝΗ;

◆ Η ελληνική κοινωνία αναζητεί «το διαφορετικό, το εναλλακτικό άλλα και το ρεαλιστικό» στο οποίο οι Κουβελάνθρωποι οιμύουν (το απόστασμα σε εισαγωγικά από σημείωμα του κουβελικού Θ. Μαργαρίτη στην Ημεροή, 5-7-3-11).

Βασίλης

Παρά ταύτα, το «Μετρόπολις» φέρει την ανεξίτηλη σφραγίδα ενός ιδιοφυούς και οραματιστή κινηματογραφικού δημιουργού, ενώ παράλληλα σηματοδοτεί με το δικό του τρόπο την ορμητική είσοδο της εργατικής τάξης στο προσκήνιο της ιστορίας στις αρχές του εικοστού αιώνα.

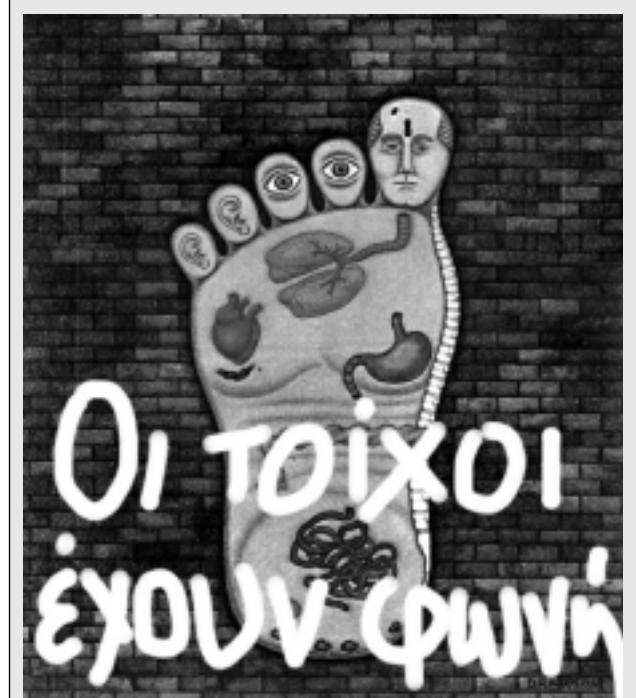
■ 13ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (11-20 Μάρτη)

Με πολλά αφιερώματα και θεματικές ενότητες διεξάγεται το φετινό φεστιβάλ ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Το κοινό θα γνωρίσει καλύτερα γνωστούς ντοκιμαντερίστες, όπως ο Ουκρανός Σεργκέι Λοζνίτσα και η Τσέχα Χελένα Τρεστίκοβα,

όμως ιδιαίτερο πολιτικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν μια σειρά ντοκιμαντέρ για τη ζέουσα πραγματικότητα της ευρύτερης Μέσης Ανατολής, αλλά και μια ενότητα με τίτλο «Αφρικανικές ιστορίες», που παρουσιάζει εικόνες από τη δύσκολη και πολύσυνθετη κατάσταση της Μαύρης Ήπειρου.

Παρεμπιπτόντως, το λεγόμενο IEK AKMH προμοτάρει το CoPro, το οποίο είναι ένα ίδρυμα ιστοριολινών συμφερόντων με στόχο την προώθηση και διακίνηση στη διεθνή αγορά ιστοριολινών ντοκιμαντέρ. Μάλιστα! Ακούγεται ενδιαφέρον! Γιατί, όπως έχουμε ξαναπέτει, η γκεμπελική προπαγάνδα των ιστοριολινών χρησιμοποιεί κάθε μέσον –και φυσικά την τέχνη– για να διεισδύσει όπου μπορεί.

Ελένη Σταματίου

◆ Κούλουμα 2011 στο πρώην αεροδρόμιο Ελληνικού – Οχι στο ξεπούλημα – Ναι στο μητροπολιτικό πάρκο – Δήμος Ελληνικού-Αρφυρούπολης (αφίσα)

Οχι στο ξεπούλημα, ναι στο πάρκο, αλλά με τα Κούλουμα σήμερα, το Πάσχα αύριο και κάποια άλλη γιορτή μεθαύριο δεν γίνεται τίποτα. Ο Παπανδρέου έχει ίδη βγάλει στο σφυρί το Ελληνικό, τα παζάρια με τους σεΐχηδες συνεχίζονται εν κρυπτώ και παροβύστω και το θέμα ξεφεύγει των ορίων ενός Δήμου και των γιορτών που οργανώνει ο δήμαρχος του. Αφορά ολόκληρη την Αθήνα.

◆ 8 Μάρτη Ημέρα της γυναικίας – Διεκδικούμε το Μέλλον που μας αξίζει! – Οχι στις διακρίσεις – ΓΣΕΕ (γηγαντοπανό)

Το τεράστιο πανό έχει δουλευτεί από διαφημιστική εταιρία. Και μάλιστα από εταιρία που ειδικεύεται στα προϊόντα lifestyle. Ενα νέο, πολύ νέο κορίτσι, καλοντυμένο, γράφει στον τοίχο με σπρέι χρώματος φούξια το σύνθημα «Διεκδικούμε το Μέλλον που μας αξίζει!». Ποιο είναι αυτό το μέλλον; Κρίνοντας από το όλο στήσιμο της σύνθεσης του πανό, είναι κάποια καριέρα. Σαν κι αυτή που κάνουν οι γραφειοκράτισσες της ΓΣΕΕ και των άλλων θεσμικών οργάνων της σύγχρονης εργατοπατερίας, σαν κι αυτή που κάνουν οι κυρίες της αστικής πολιτικής με τα ασοαλάκωτα Αρμάνι ταχιέρ και το χτενίσμα στα in κομμωτήρια. Άλλοτε, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επελέγει έναν εργατισμό, για να χαιδεύει τ' αυτά των εργαζόμενων, να δημιουργεί συγκινήσεις, να εξαπατά. Πλέον, έχει «εκσυγχρονιστέ» τόσο πολύ που απέβαλε και τα τελευταία ψήγματα εργατισμού από το λόγο και την προπαγάνδα της.

◆ Ζωή ολόκληρη, όχι με δόσεις – Οχι σε όλα τα ναρκωτικά – Κυριακή 13, Μάρτη, 18:00, στην έδρα της ΚΕ του ΚΚΕ στον Περισσό – Ομιλία από τη γ.γ. της ΚΕ του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα – Θα ακολουθήσει καλλιτεχνικό πρόγραμμα και προβολή βίντεο – ΚΝΕ (αφίσα)

Αυτοσαρκασμός ή όγνοια; Για το «όχι σε όλα τα ναρκωτικά» λέμε. Διότι, πέρα από τα ναρκωτικά που σκοτώνουν βιολογικά, υπάρχουν και εκείνα που σκοτώνουν κοινωνικά και πολιτικά, μεταξύ των οποίων εξέχουσα θέση κατέχει η πολιτική του Περισσού και της νεολαίας του. Παιίρουν παιδιά γεμάτα όρεξη γ' αγώνα και τα μετατρέπουν σε πολιτικά «φυτά», που ξέρουν μονάχα να τρέχουν στις κομματικές φιέστες και να υποτάσσονται a priori και πλήρως στα όρια που καθορίζει η αστική νομιμότητα. Παιδιά που εμφορούνται από δημοκρατικές ιδέες και τα μαθαίνουν πώς να στήνουν συνδικαλιστικά πραξικόπεμπα, να συκοφαντούν και να τραμπουκίζουν.

◆ Απεργία Τετάρτη 23 Φελεβράρη – Να φύγουν τρόικα κυβέρνηση – ΚΟΕ (αφίσα)

Τελικά δεν έφυγαν, ρε γαμώτο. Μολονότι ΚΟΕ και λοιπές «μετωπικονατρεπτικές» δυνάμεις εδωσαν αγώνα για να μείνει ο κόσμος στο Σύνταγμα και να το μετατρέψει σε... ε

Mε θωράκιση... Πάντσερ μπέταξε από το Βερολίνο στις Βρυξέλλες η Αγκελα Μέρκελ, για τη σύνοδο κορυφής της ευρωζώνης στις 11 Μάρτη. Τρεις μέρες πριν τη σύνοδο, τέσσερα πανίσχυρα συνδικάτα καπιταλιστών της Γερμανίας, ο Σύνδεσμος Γερμανικών Βιομηχανιών (BDI), ο Σύνδεσμος Γερμανών Εργοδοτών (BDA), η Ενωση Βιομηχανιών και Εμπορικών Επιμελητηρίων (DIHK) και η Ενω-

δριούς καυγά ανάμεσα στον γερμανο-γαλλικό άξονα από τη μια και άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ από την άλλη, τροφοδοτούν ένα τεράστιο κερδοσκοπικό παιχνίδι σε όλα τα χρηματιστήρια του κόσμου. Ένα παιχνίδι που προκάλεσε ανησυχία ακόμα και στην αμερικανική κυβέρνηση, η οποία έστειλε εσπευσμένα τον υπουργό Οικονομικών Τίμοθι Γκάιντερ στο Βερολίνο, για συζητήσεις

Το μεγάλο παζάρι των ιμπεριαλιστών

ση Γερμανικών Βιοτεχνιών (ZDH), σε κοινή τους ανακοίνωση (φανόμενο όχι και τόσο συνηθισμένο), πήραν θέση για μια σειρά επιδικα του μεγάλου παζαριού που βρίσκεται σε εξελίξιη εδώ και καιρό στο εσωτερικό της ΕΕ.

Συγκεκριμένα, τάχθηκαν υπέρ της ελεγχόμενης πτώχευσης των χωρών της ευρωζώνης που δεν μπορούν να διαχειριστούν το χρέος τους, τονίζοντας ότι η έγκαιρη αναδιάρθρωση του χρέους θα πρέπει να είναι βασικό εργαλείο της νέας οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ. Τόνισαν, επίσης, ότι στο κόστος διάσωσης χωρών, μέσω αναδιάρθρωσης χρέους, θα πρέπει να συμμετέχουν και ιδιώτες. Τάχθηκαν κατά της έκδοσης ευρωδολογίου, διότι κάτι τέτοιο θα καθιστούσε την ΕΕ «ένωση μεταφοράς κεφαλαίων». Ξεκαθάρισαν ότι ο μηχανισμός «στήριξης» θα πρέπει να είναι «διακρατικά οργανωμένος» και η «βοήθεια» προς τις υπερχρεωμένες χώρες θα πρέπει να δίνεται με ιδιαίτερα αυστηρούς όρους, γι' αυτό και απορρίπτουν την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του Μόνιμου Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM) με δυνατότητα επαναγοράς κρατικών ομολόγων.

Τα ίδια ακριβώς επανέλαβε ο γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα *Stuttgarter Nachrichten*, που δημοσιεύτηκε στις 7 Μάρτη. Ο Σόιμπλε επανέφερε ανοιχτά την πρόταση της Γερμανίας για ελεγχόμενη χρεοκοπία χωρών της ευρωζώνης από το 2013, που θα τεθεί σε λειτουργία από το καλοκαίρι του 2013 και θα διαθέτει κεφάλαια 440 δισ. ευρώ.

σμός Σταθερότητας και θα λήξει η διάρκεια του προσωρινού Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Οικονομικής Σταθερότητας (EFSF). «Η ευρωζώνη δεν μπορεί να αναλάβει την ευθύνη για τα χρέη μιας χώρας», τόνισε ο Σόιμπλε. «Συμπαραστεκόμαστε και αυτό δεν αντιβαίνει στις συνθήκες.

– Αν μια χώρα δεν περάσει τον έλεγχο φερεγγυότητας, θα παίρνει δάνειο, αφού πρώτα αναδιαρθρώθει το χρέος της, με «κούρεμα» των απαιτήσεων των ιδιωτών πιστωτών, έτσι που να μπορεί μακροπρόθεσμα να εξυπηρετήσει το χρέος της (αυτή είναι η περιβόητη ελεγχόμενη χρεοκοπία).

Περιττεύει να σημειώσουμε, ότι η Ελλάδα «φωτογραφίζεται» πρώτη και καλύτερη στα άστρα λέγονται και γράφονται στο Βερολίνο. Γι' αυτό και είχε μεγάλη πλάκα η σπασμωδική αντίδραση της κυβέρνησης, διά γραφίδος Παπακωνσταντίνου, στην υποβάθμιση από τον οίκο Moody's, που έριξε τα ελληνικά κρατικά ομόλογα στο επίπεδο αυτών της Αγκόλα. Την ώρα που ο Παπακωνσταντίνου μεμφόταν τη Moody's και υπαινισσόταν κερδοσκοπικά παιχνίδια, ο ίδιος ο Σόιμπλε επιβεβαίωνε τον αμερικανικό χρηματοπιστωτικό οίκο. Φυσικά, παιχνίδια παιχτήκαν στα διεθνή χρηματοπιστήρια, όμως ο καπνός που εξέπεψε η Moody's δεν ήταν χωρίς φωτιά. Οταν η Γερμανία επαναφέρει την πρόταση για ελεγχόμενη χρεοκοπία και η Ελλάδα είναι πρώτη στη λίστα, είναι αναμένοντας οι αμερικανικοί χρηματοπιστωτικοί οίκοι να κάνουν τα παιχνίδια τους, προειδοποιώντας τους κατόχους ελληνικών ομολόγων ότι στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον θα υποστούν «κούρεμα» που θα ξεπερνά το 20%.

Η πολιτική αστάθεια που επικρατεί στην ΕΕ και η αβεβαιότητα για την έκβαση του

με τη Μέρκελ και τον Σόιμπλε. Οι Αμερικανοί έχουν τις δικές τους ανησυχίες, διότι οι αμερικανικές τράπεζες έχουν τα δικά τους «ανοίγματα» σε ομόλογα κρατών-μελών της ΕΕ και προφανώς θέλουν να έχουν κάποιο λόγο στις εξελίξεις ή τουλάχιστον να έχουν ενημέρωση από πρώτο χέρι.

Δεν έχουμε την πληροφόρηση εκείνη που θα μας επέτρεπε να κάνουμε μια σχετικά ασφαλή πρόβλεψη για το τι μελλει γενέσθαι στις δύο συνόδους κορυφής, της ευρωζώνης και της ΕΕ. Το βέβαιο είναι πως το οικοδόμημα της ΕΕ, όσο κι αν τρίζει, δεν πρόκειται να καταφέρει σ' αυτή τη φάση. Δεν έχουν φτάσει σε τέτοιο σημείο οι αντιθέσεις, ενώ από την άλλη όλες οι μπερδεύονταις δυνάμεις είναι «έκθετες» με το ευρώ και τη διαπλοκή των τραπεζικών τους συστημάτων. Μπορεί να φτάσουν σ' ένα συμβιβασμό τώρα, μπορεί αυτό να πάρει λίγο χρόνο ακόμη.

Το μόνο βέβαιο είναι πως στο τέλος και αυτού του διηρίου παζαριού ήττημένοι θα είναι οι εργαζόμενοι όλων των χωρών της ΕΕ και περισσότερο οι εργαζόμενοι των υπερχρεωμένων χωρών, με πρώτη την Ελλάδα. Η διαχείριση της κρίσης, από την οποία ακόμα δεν έχει βγει ο πολιτικός καπιταλισμός, απαιτεί καταστροφή κεφαλαίου και οι καπιτολιστές, με όργανά τους τα κράτη, απαιτούν να φορτώσουν το κόστος αυτής της καταστροφής στις πλάτες των εργαζόμενων. Αυτή είναι η βαθύτερη ουσία των όσων διαδραματίζονται εδώ και ένα χρόνο στο εσωτερικό της ΕΕ.

Το δίδαγμα

Ηταν εμφανής η αγωνία του Ραγκούση, το βράδυ της περασμένης Τετάρτης, να πείσει πως η κυβέρνηση δεν έκανε καμιά παραχώρηση στους απεργούς πείνας, αλλά κατάφερε να τους... πείσει για τις θέσεις της... διευκρινίζοντας αυτά που από την αρχή είχε εξαγγείλει. Τον διέψευδαν, βέβαια, οι πανηγυρισμοί που είχαν ήδη ξεσπάσει στο μέγαρο «Υπατία» και το γλέντι που κράτησε μέχρι το πρωι. Γ' αυτό και ο ίδιος αναγκάστηκε να κάνει παρέμβαση στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΣΚΑΙ, όπου με ασταθή φωνή και μπερδεύοντας συνεχώς τα λόγια του, προσπαθούσε να πει πως δεν συνέβη τίποτα. Ήταν εμφανής η προσπάθειά του να πείσει ότι δεν υπήρξε ήττα της κυβέρνησης, την οποία χρεώθηκε προσωπικά ο ίδιος, γιατί ήταν αυτός που εμφανίστηκε ως ο «σκληρός» και αδιάλλακτος της κυβέρνησης.

Μπορεί ο Ραγκούσης μέχρι πρότινος να ήταν απλώς ένας άνθρωπος που πουλούσε πλαστικά μπιφτέκια στην Πάρο, όμως από τότε που ο Παπανδρέου τον έφερε στην Αθήνα και τον έκανε παρατρεχόμενό του, εμφανίστηκε σαν μετρητής «επικοινωνίας». Εκπρόσωπος Τύπου στην αρχή γραμματέας του ΠΑΣΟΚ στη συνέχεια, υπερυπουργός, συντονιστής της κυβέρνησης, δεν μπορεί να μη γνωρίζει ότι πειδοπαράγει τους δικούς της συνειρμούς, ανεξάρτητα από τα σχόλια που τη συνοδεύουν.

Πόσες φορές μαζεύτηκε το μισό υπουργικό συμβούλιο για να συζητήσει και να διαπραγματευθεί μ' ένα κομμάτι της κοινωνίας που βρίσκεται σε κινητοποίηση; Τέσσερις υπουργοί (Ραγκούσης, Παπούσης, Λοβέρδος, Νταλάρα) κάθθοσαν στο ίδιο τραπέζι με τους δρεσές εκπροσώπους των απεργών πείνας, για να διαπραγματευθούν μαζί τους. Κάθθοσαν στο ίδιο τραπέζι με ανθρώπους που γνώριζαν μόνο τα μικρά τους ονόματα, νομιμοποίωντας τους πολιτικά (όπως όφειλαν, αλλά σίγουρα δεν επιθυμούσαν). Κι επίσης κάθθοσαν στο ίδιο τραπέζι με εκπροσώπους της Πρωτοβουλίας Άλληλεγγύης, τους οποίους μέχρι και πριν μερικές ώρες λοιδορούσαν, συκοφαντούσαν και απειλούσαν. Ήταν σαν τις συναντήσεις που κάνουν εκπρόσωποι δυο εμπόλεμων μερών.

Ο ίδιος ο Ραγκούσης ένιωθε άβολα και προσπαθούσε αμιχάνα να δημιουργήσει κλίμα οικείοτηπας με τους απεργούς πείνας, τους οποίους πριν από ενάμιση μίνα χαρακτήριζε περιφρονητικά λαθρομετανάστες. Το ίδιο και ο Παπούσης. Συνάντηση τέτοιου επιπέδου δεν έχει ξαναγίνει, απ' όσο εμείς μπορούμε να θυμηθούμε. Κι έχουν δοθεί πολλοί σκληροί ταξιδιώτες στην Ελλάδα τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες.

Αυτό έδειξε ότι η κυβέρνηση ζορίστηκε. Ζορίστηκε πολύ. Μερικές εκατοντάδες μετανάστες κι άλλοι τόσοι αλληλέγγυοι, χωρίς ισχυρά κοινωνικά ερείσματα, κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα γεγονός που κατέστη κεντρικό στην πολιτική ζωή της χώρας και ξεπέρασε τα ελληνικά σύνορα. Ήταν δεδομένο, λοιπόν, ότι η κυβέρνηση θα υποχωρούσε. Εκείνο που κατάφερε τελικά (και γ' αυτό δεν ευθύνονται καθόλου οι απεργοί πείνας) ήταν να περιορίσει το εύρος της πίττας της.

Ποια ήταν εκείνα τα στοιχεία που διαμόρφωσαν αυτό το αποτέλεσμα, αναγκάζοντας την κυβέρνηση στην υποχρώση;

Πρώτα και κύρια και καθοριστικά ήταν η αποφασιστικότητα, η εμμονή και η στοχοποίηση των απεργών πείνας. Οι ίδιοι διαμόρφωσαν ένα δυνατό όπλο, αποφασισμένο να δώσει όλες τις μάχες και όχι να γυρίσει την πλάτη στην πρώτη πίεση που θα ασκούνταν. Μολονότι δεν ήταν επαρκώς προετοιμασμένοι (κ